fūdamētū. quō non pereant ſed ſalui
fiant. ſic tamē quaſi per ignē. Obſcu/
ra ē quidem illa queſtio. ſed non poſ
ſum. breuiter dico fratres. ſunt omēs
omnino cōtemptores huius ſeculi. q
non herent dilectiōe aliqua terrenis
operibus: ſʒ caſti. iuſti. ſancti. contine
tes. fortaſſis ⁊ oīa ſua vēdētes: ⁊ pau
peribus diſtribuētes: aut poſſidētes
iſta tēporalia tanq̄ nō poſſidētes. ⁊ vtē
tes hoc mūdo tanq̄ nō vtētes Si talis
ēs. edificas ſuper fūdamētū: videlicʒ
chriſtum: aurum ⁊ argentum ⁊ lapi/
des p̄cioſos Sūt autem alij q reb⁹ in/
firmitati humane cōceſſis iherēt ali/
quantulū dilectiōe. nō capit ille villā
alienā: ſed ſic amat ſuam: vt ſi pdide/
rit conturbeť. Nō appetit vxorē alie
nam. ſed ſic inheret ſue. vt modū non
teneat preſcriptū in lege. videlicet vt
miſceať ei liberorū procreādoꝝ cā. non
tollit aliena ſed repetit ſua. ⁊ hʒ iudi/
cium cum fratre ſuo. contēdit pro reb⁹
terrenis āpli⁹ q̄ꝫ decet euʒ cui pmiſſū
eſt regnū celoꝝ. Nō totū cor ſurſum
eleuat: ſed aliquā ei⁹ ptē in terrā tra/
hit Edificat talis lignū: fenū: ſtipulaʒ
ſuper fūdamētum Audi ergo nō po/
tes tenere poſſeſſionē iſtā niſi dixeris
falſum teſtimonium. ⁊ hoc nō facere:
chr̄m in fūdamēto ponere ē. veritas
enim dixit. Os q̄d mentitur occidit
animam. Ergo ſi poſſeſſioneʒ tuam
diligis. nō tamen propter illam facis
rapinam. neqꝫ homicidiū. neqꝫ falſuʒ
teſtimoniū dicis: nō propter illam fal
ſum iuras. nec chr̄ʒ negas eo q pp̄t
illam hec nō facis: chr̄m habes in fū
damēto. Sʒ q diligis illam. ⁊ contri
ſtaris ſi pdis illam. nō tn̄ p̄ponis eaʒ
chr̄o. nec ſic amas eā. vt ſi dicať tibi.
Ipſam vis ante chr̄ʒ? Et ſi triſtis eā
pdis. plus tn̄ amplecteris chr̄m quē
poſuiſti in fūdamēto. ſuper hoc fūda
mētū poſuiſti non aurū ⁊ argentum.

aut lapides p̄cioſos: ſed ligna. fenuʒ ⁊
ſtipulam Saluus ergo eris cuʒ arde
re ceperit q̄d edificaſti: ſic tamē quaſi
per ignem Nemo ei ſuper fūdamētū
hoc edificans adulteria. fornicatiōes.
blaſphemias. ſacrilegia. idolatriā. p/
iuria. putet ſe ſaluum futuꝝ per ignē.
quaſi iſta ſint ligna: fenuʒ: ſtipula: ſed
qui (vt dictū ē) edificat amorem tre/
noꝝ ſuper fundamentū regni celorū
.i. ſuper chr̄m ardebit amor rerū tē/
poralium: et ip̄e ſaluus erit p idoneū
fundamentum dominum nr̄m ieſum
chr̄m q ē benedictus ī ſecula ſeculo/
rum Amen.

Deus ſtetit iſy

Col. Titul⁹ pſal⁹ Aſaph
Myſtice expoiť iſte p̄s ab
Auguſtino et Caſſiod. Nic. contra
ſacerdotes ⁊ ſcribas iudeoꝝ. qui chri
ſtuʒ humilē et pauperē iniuſte cōdē
nauerūt ad mortem. ppter q̄d p diui
nū iudiciuʒ fuerūt a romanis tempo
raliť occiſi ⁊ captiui: ⁊ ī iudicio extre
mo ſunt cōdēnādi. Col. Moraliter
vero idē pſalm⁹ exponitur a Hiero.
alijſqꝫ quibuſdā doctorib⁹. Ni. cōtra
peruerſos iudices: arguēs coꝝ mali
ciam et neq̄tiā. ⁊ petens ſup hoc diui
nam iuſticiam Vn̄ Aſaph ppheta p/
mo dicit.

Deus ſtetit in ſynagoga .i. ī cō
gregatiōe Nā ſynagoga dr̄ a ſyn: q̄d
ē con: ⁊ goge: aggregatio deoꝝ .i. iu
dicū ſm q dr̄ Exo. xxij. Ad deos v/
triuſqꝫ cauſa perueniet .i. ad iudices Et
diciť de⁹ ſtare ī cōgregatiōe iudicum
q clare videt ⁊ attēte facta ⁊ dicta co
rū Ideo ſbditur in medio āt deos di/
iudicat .i. diſcernit vtꝝ iudices iuſte
vel iniuſte iudicēt. ⁊ ido ſbdit Aſaph
ꝯ iudices peruerſos Vſqꝫ q̄ .i. q̄ꝫ diu
iudicatis iniquitatē Iuſtificando
ptē iniquā ppter munera vel fauorē

Et facies peccatorum ſumitis. i. per
ſonas malorum ꝓpter eorum potētiā vel ali
as cauſas acceptatis Hie. Quia ſive
vēit paup hn̄s iuſtū negocium et venērit
diues hn̄s malū negociū: vos pſonā
aſpicitis nō negociū Ni. Iudica
te egeno et pupillo eius iuſticiā decla
rādo humilē et pauperē iuſtificate. i.
ſuā iuſticiā ꝯſeruate Eripite pauperem
de mānu fortiorum eius. i. de mānu diuitis
et iniqui et egenum de manu pc̄oris
liberate q̄ eum calumniatur iniuſte
Hug. Et quia prauum iudiciū ſepe ꝓ
uenit ex ignorātia Ideo ſubdit Ne
ſcierunt Et quia peius eſt nolle ſcire.
ideo ſequitur neque itellexerūt. i. no
luerunt ſcire iudiciū meū Vn̄ pſalm⁹
Noluit intelligere vt bene ageret Et
quia peſſimū ē malū operari Ideo ſub
iungit In tenebris ābulāt Ni. quia ꝑ
uerſitas affect⁹ īducit tenebras ī intel
lectū mouebunt̄ oīa fūdamēta terre
in finali iudicio ī quo iſta ꝑuerſa ad
debitū ordinē iuſticie reducēt̄ Hie.
Videte ꝓncipes et iudices mali: q̄lē
hēant retributionē. qui debuerūt fū
damēta hīc chrim. et noluerūt. ſed in
tra poſuerūt fūdamēta ſua Hu. Sed
cur dicit. oīa? ſunt ne omēs tales? dn̄s
ſcit. nō ē nr̄m iudicare. dn̄s tamē de
ipis loquens dicit Iſa. lvi. oēs in viā
ſuā decliauerūt: vnuſquiſque ad auariciā
ſuā a ſūmo vſque ad nouiſſimū. Et ſi
forte vita aliq̄rum ſit contemptibilis. tn̄
grad⁹ et dignitas eccleſiaſtica ē in eis
honorāda et venerāda. Unde ſubdit.
Nic Ego dixi dij eſtis. i. ꝑticipa
tiue. eo quod iudices ex officio ſunt exe
cutores diuine iuſticie et filij excelſi
omnes. i. inq̄ntū ad imaginē ei⁹ ſt̄ fc̄i.
Hu. Sed ne de dignitate ſupbiāt: eo
rum fragilitatē commemorās ſubiūn
git Vos āt per infirmitatē carnis
ſicut hoīes moriemini Ni. quia pote
ſtas veſtra nō preſeruabit vos a mor
te per eleuationem animi ſicut vnus
de principibus. i. de āgelis ſupbien
tibus cadetis in foueam gehenne ꝑ
equitatē diuine ſentētie Ideo ſubdit
ꝓpheta Surge de⁹ iudica terram. i.
ſurges deus ad iudicandum habitā
tes in terra qm̄ tu hereditabis id ē
dominaberis in omnibus gētib⁹ quia
finali iudicio peracto. oēs electi erūt
ſbiecti ordini ſue mīe immobiliter: et
reprobi ordini ſue iuſticie Et ſic dn̄a
tio tua ſe extendet ſup bonos et ma
los in eternū: qm̄ tibi poteſtas ē et im
ꝑium ꝑ infinita ſecula ſeculorum. Amē.

Deus quis ſimi.

Titul⁹. Cāticum pſalmi Aſaph Hic titulus in pleriſque locis ſu
pra expoſitus ē Glo. Agitur ī h̄ pſ
de ſecundo aduētu chrī ad iudicium.
vbi boni q̄ hic premuntur: coronabū
tur. mali vero qui eos perſequuntur
torquebunt̄ Hu. et quia eccīe triplex
fuit interpolata perſecutio: pīma vi
delicet in gladio a tyrānis: ſecunda īver
bo ab hereticis: tertia in opere malo
a falſis fratribus. et quarta erit tēpe
antichriſti que ex dictis tribus cōfla
bitur Ut ergo breuietur illa dies an
tichriſti. petit hic feſtinari iudiciū. vn̄
ipe Aſaph de illo ſecūdo aduētu do
mini dicturus oſtendit potētiā et cla
ritatē ei⁹ in q̄ veīet atque āmirādo dic.
Deus chriſte et ſi hō es vt alij. et
ſi iudicatus cum iniquis latro
nibus deputaris. Hu. quis ſimilis
erit tibi. ſcilicet in forma etiā ſerui veni
es ad iudicium in maieſtate et clari
tate magna Et quia talis eris in iudi
cio ne taceas ſicut ī primo tuo aduē
tu tūo tacuiſti. ſed dic ſnīam ꝯ malos
neque compeſcaris deus a pena ad
uerſarijs tuis inferenda. et ne videat̄
eſſe crudelis hec petendo: oſtendit quod
peccata eorum hoc exigūt dicens Qm̄

ecce inimici tui ſonuerunt murmu-
rãdo et contradicendo tibi. Au. No-
uiſſimos dies qui erũt tẽpe antichri
ſti ſignare mihi videt̃. cuius membra
tũc erũpẽt in liberã vocez. ſed plane
irrationabilẽ. vt ſonitus magis ꝗ̃ lo
cutio vel ſmo dicẽd⁹ ſit ⁊ qui ode-
rũt te extulerũt caput. Caſſ. Cur di
cit: caput extulerũt. et nõ capita. niſi
ꝗ2 inſanis hoĩb⁹ vnũ ẽ caput ãtichri
ſt⁹. ꝗd ideo dicit elatũ. ꝗ2 multa pote-
ſtate glãbit̃. vt ſe etiã deũ dicẽ ꝓſumat
excelſũ. Au. Cui⁹ mẽbra dep̃mẽt
fideles. Unde ſequit̃. Sup populũ
tuũ. i. ſ. chriſtianũ malignauerũt. i.
malicioſe tractauerũt cõſiliũ vt e-
uz decipiãt ⁊ cogitauerũt aduerſus
ſcõs tuos vt nõ ſolũ mediocrib⁹ do
lĩ. vez ⁊ ipſis ꝗdãmodo celeſtibus vi
ris inferre conarent̃ exitiũ. i. mortez
Dixerũt hoc ꝗd ſupra ſonuerũt vi
delz. Au. venite et diſperdam⁹ eos
de gente. i. inficiamus eos vt non
ſint iter gẽtes ⁊ nõ mẽoret̃ nomen
iſrael vltra. i. peat nomẽ et fama po
puli chriſtiani videntis deũ per fidez
Et h̃ ex abũdãtia cordis dixert̃. Qm̃
cogitauert̃ vnanimiter. i. ꝯcordit̃ in
malo. ſimul conſpirãter aduerſũ te.
i. membra tua teſtamẽtũ diſpoſuert̃
i. pactũ firmũ fecerũt ad deſtruẽdũ
populũ ⁊ nomẽ chriſtianũ. Cõſequẽt̃
declarat ꝗ hoc faciẽt. cũ ſubdit tab
nacula idumeoꝝ. i. auari terrẽa amã
tes. Na idumei interp̃tant̃ t̃reni. Et
hiſmahelite. i. guloſi ꝗ ventri ſuo ſer
uiunt. Nã hiſmahelite obediẽtes int̃
p̃tant̃. Moab. que filia Loth ꝯ legez
ex ſuo patre concepit: ſignat luxurio
ſos ⁊ agarẽi. iterp̃tant̃ aduene ⁊ ſi-
gnificat ſuperbos. Et ſuperbia debet
eſſe aduena et aliena hoĩ. Iut̃ illᵭ ec
cle. x. Quid ſuperbis t̃ra et cinis?
gebal. interp̃tatur vallis vana ⁊ ſigni
ficat hypocritas ꝗ vane et fallaciter

oſtendunt ſe hũiles ⁊ amon. i. po-
pul⁹ turbid⁹ ⁊ ſignat iracundos ⁊ a-
malech. interp̃tat̃ popul⁹ lingẽs. i.
fallaciter blãdiẽs: vñ ſignificat adula
tores alienigene cũ habitãtib⁹ tyrũ
i. cũ inuidis. Tyr⁹ ãguſtia interp̃ta
tur: ꝗ2 cor inuidi torquet̃. Caſſ. Hec
enĩ turba perditoꝝ p̃dictoꝝ. videlicz
auari. guloſi. ſuperbi luxurioſi. hypo
crite. iracundi. adulatores. ⁊ inuidi. ⁊
mundi amatores. ꝗ ſb antichriſto cõ
gregãda ẽ alluſione. i. cõſonãtia taliũ
hebreoꝝ euidenter expreſſa ẽ. Hie.
Iſte ergo tãte gentes ꝗ pugnãt ad-
uerſus ſcõs: videam⁹ que habẽt prin
cipẽ. vñ ſeqt̃. Aug. Etenĩz aſſur.
i. diabolus venit cuz illis. Et ꝗ2 i-
pſe diabolus nõ ſolus operat⁹ ẽ. vez
etiã p̃dicti peccatores ſotij fuert̃ ma
loꝝ. Ideo ſbdit facti ſũt i adiutoriũ
filijs Loth. i. demõib⁹. Loth ei decli
nãs iterp̃tat̃. demões ãte fuerũt ãge
li. et ipi declinauerũt a deo cũ p̃ncipe
tenebraꝝ lucifero. His ꝗ facti ſũt i ad-
iutoriuz illi p̃dicti mali. ꝗ2 ſic boni ſũt
coadiutores dei: ita mali ſũt diaboli
coadiutores. Hec omĩa ꝗ ĩ p̃terito tp̃e
dixit: de futuro intelligẽda ſunt. ſicut
et alie ꝓphetie multe. Hie. Uidetis
ꝗ2 difficillima loca ſũt ⁊ obſcura. ac in
ſingulis ſmonib⁹ magna ſũt ſacra. et
nẽcitate cõpellimur ĩ v̈bis hebraicis ⁊
plena myſterijs diutius ĩmorari. atꝗ3
id ꝗd a ſpũſcõ dictũ ẽ nitimur iterp̃
tari. Niſi enĩ ſic int̃pretet̃ vt dictũ ẽ.
ꝗd ꝓdeſt eccleſijs dei legẽ tabnacula
idumeoꝝ ⁊ hiſmahelite ⁊ cetẽa noĩa?
Sequit̃ de vindc̃a iniquorũ. Caſſ.
Et ꝗ2 ſuperius mores eoꝝ p̃ nomia
collecta deſcripſerat: nũc horũ retri-
butiões eis per ſimilitudĩes gentiuz
fieri deprecat̃: di. Fac illis ſicut ma
dyan et ſyſare. Hic. ꝗs de⁹ miraculo
ſe debellauit per baruch. Iudicũ. iiij.
ſicut iabin. ꝗ2 oẽs ſbmerſi ſunt in

torrente ciſon. Unde dr̄ Judicū. v.
Torrens ciſon traxit cadauera eo/
rū. Diſpierūt ī endor. Nomē ē loci
ī q̄ fuit illa mulier phytoniſſa quaꝫ
cōſuluit Saul. pmi. Regū. xxviij. Fa
cti ſunt vt ſtercus terre. qꝛ cadauera
eoꝝ rmāſerūt īſepulta. Pone princi
pes eoꝝ ſicut oreb. ꝛ zeb. ꝛ zebee. ꝛ ſal
mana. Iſtos ꝺbellauit dn̄s p Gedeo
nē ꝛ trecētos viros cū eo. Judicū vij.
Hec āt dc̄a ſt̄ ad lr̄aꝫ ꝺ gētib⁹ p pplm̄
iſraeliticū occiſis ꝛ ſbmerſis. vt pter/
tur. Caſſ. Unde ſimilis optat̄ occaſ⁹
ſequacibus antichriſti: his q̄ ī ſua pti
nacia ſt̄ māſuri. Interptatiōes āt eo/
rū nominū ſūt iſte. Hie. Madian int̄
ptat̄: relinquēs iudiciuꝫ. Quicūqꝫ pu
gnat ꝯ̄ populū dn̄i: nō cogitat futuꝝ
eſſe iudiciū. Siſara interptat̄ equi ici
ſio. Iſti q̄ pugnāt ꝯ̄ populuꝫ: n̄ ſūt de
pecorib⁹ tuis. ſed de equis q̄ inſaniūt
in femīas luxurioſe. Jabin interptat̄
intellect⁹: ꝛ ſignat illos q̄ in ſua ſapīa
cōfidūt. ꝛ nō in gloria dei. Aug. Et
hi ſbmergunt̄ in torrente ciſon. i. in le
ticia ſeculari. Nā ciſon letificās inter
ptat̄: diſperierūt ī endor. Endor inter/
ptat̄ fōs generatiōis. ꝛ ſignat luxuri/
aꝫ cui dediti perierūt. Merito de his
dictū ē. facti ſunt vt ſtercus t̄re. Au.
i. viles et fetētes corā deo ꝛ hoībus.
vnde eccle. ix. Oīs mulier fornicaria
q̄ ſi ſtercus in via. Hoc āt de minorib⁹
dc̄m ē. Seq̄t̄ ꝺ maiorib⁹. Hie. Pone
principes eorū. q̄ꝝ qui īpugnāt popu
luꝫ tuū. ſic̄ oreb. zeb. zebee ꝛ ſalmana.
Hos q̄ttuor reges madianitarū iuꝫ
lr̄aꝫ dn̄s miraculoſe vicit p Gedeonē
ꝛ trecentos viros cū eo. vt hr̄ Judi/
cū. vij. Legūt h̄ pħi et irridēt. Legūt
h̄ rhetores ꝛ putāt eē ꝺliramēta. Au.
In pn̄ti eē pncipes aduerſarioꝝ chr̄i
ſt̄: ſic̄ zebee ꝛ ſalmana p penā. Oreb i/
terptat̄ ſiccitas: qm̄ aridi a gr̄a dei ſt̄.
ꝛ zeb q̄d īterptat̄ lup⁹ ꝛ ſignificat ra
paces. zebee īterptat̄ victima lupi. et
ipī ab inferno deuorabunt̄. Et ſalma
na īterptat̄ perfecti ī malicia. vt vnū
corp⁹ ſint cū diabolo mittēdi ī cami/
nuꝫ ignis ꝛ ſulphuris ardētis. Caſſ.
Hec oīa exercitui optat āticħri q̄ nul
la cōuerſiōe ſaluādi ſt̄. q̄ruꝫ ī ſpīs q̄ꝫ
tenebroſis noīb⁹ deteſtabilis iā eoꝝ ſē
tit̄ īteit⁹. Ipoꝝ eī maliciā māifeſtius
ꝺclarat cuꝫ ſbiūgit. Omnes pncipes
eorū. i. maloꝝ cōſiliarioꝝ auctores
qui malicia. acceſſi dixerūt: hēditate
poſſideam⁹ ſāctuariū dei. Sāctuariū
dei ē populus chr̄ian⁹. de q̄ dic̄ apo.
Tēpluꝫ dei ſc̄m ē q̄d eſtis vos. Aug.
Quid eī aliud īimici niſi populuꝫ dī
poſſidē. i. ſbiugaē moliunt̄. vt ipe po/
pulus cedat ī eoꝝ īpias voluntates.
Sꝫ q̄d ſequit̄. Deus meus pōe illos
vt rotā. i. fac illos inſtabiles ī eo q̄d
cogitāt. Glo. Uel ſic̄ rota ab his q̄
retro ſūt ſurgit. et ātea cadit. ita ꝛ ipī
ex his q̄ retro. i. ex t̄renis: ī quib⁹ cre
ſcunt extollant̄: ꝛ aīo cadāt ab et̄nis.
Caſ. Impij vero cuꝫ ī mala cogitati
oīe voluunt̄ rotis fiunt ſimiles. nec
quicquā pficiūt. duꝫ ſuis iugiter rota
tionibus atterunt̄. Petr⁹ cātor. Hec
ē eī maxīa pena. Uñ legit̄ qꝛ dn̄s īmi
ſcuit egyptijs ſpm̄ ꝟtigis et erroris.
Et ī alio pſ⁹ dr̄. In circuitu impij ā/
bulant. et ſimiliter pone eos. Aug.
ſic̄ ſtipulā añ faciē vēti. i. āte pre
ſētiaꝫ vēti. Hoc ponit̄ p tētatiōe. q̄ le
uia ꝛ inania corda rapiunt̄. Au. Uel
ꝺ pēis futuris ipioꝝ pt legi. De⁹ me⁹
pone. i. pones illos vt rotā. q̄ duꝫ
ex vna pte eleuat̄. cadit ex alia. Per
q̄d ſignificat̄ varietas penarum. Uñ
Job. xxiiij. Trāſibunt ab aquis niui
uꝫ ad calorē nimiuꝫ. ſic̄ ſtipulaꝫ āte
faciē vēti. vt impotētes ſint reſiſten
di penis: ſꝫ volubiles ad tormentum.
Au. Nō eī hec optatio ſꝫ pphetatio
eſt. Sequit̄. Sicut ignis qui cōburit

ſiluā Nic Ex magna potētia ⁊ ſicͭ
flāma cōburens mōtes Au. Ex ar
doris vehemētia Ita ꝑdictos ipios
q̄ ſilua ſunt ꝓpter ſterilitatē om̄is bo
ni⁊ mōtes ſt ſuperbia pleni pſeque
ris illos quātū ad corpꝰ Li tēpeſtate
tua id ē in iudicij tpe Caſſ Unde ī
alio pſalᵒ dictū ē. Ignis in cōſpectu
eius exardeſcet: ⁊ in circuitu eius tē
peſtas valida Et ī ira tua i. ī furore
vindicte tue turbabis eos qntū ad
aīaz cū audiēt. Ite maledicti in ignē
etnū Hucuſqꝫ futuras pēas illis pec
catoribus ꝓphauit. q ī ſuis remāſerīt
ſcelerībꝰ ptinaces. Conſequēter ad il
los conuertit̄. q ſūt dn̄o pſtāte credi
turi dicens Imple facies eoꝝ igno
minia: ⁊ querēt nomē tuū dn̄e. Illo
rū ei facies iplet̄ ignominia. i. īfamia
q̄ peccatoꝝ ſuoꝝ nō īuenerīt laudato
res: ſꝫ potiꝰ eis in pn̄ti reputat̄ q̄d in
mala actione geſſerūt Iſtos plerūqꝫ
opprobriū corrigit. dū ſe viderit a ge
neralitate culpari: Illi ꝟo qui in ſua
obſtīatiōe ptinaces. i. duri pmāſerūt.
Erubeſcāt ꝟ pctōꝝ enormitate ⁊
cōturbent̄ in ſeculū ſeculi Poſſunt
ei aliq ī h̄ ſeculo ſalutariter erubeſcē
⁊ turbari. qn̄ ꝯuerſiōis dona pcipiūt.
ſed erubeſcūt ī ſeculū ſeculi. q eterna
vltiōe dānādi ſt ⁊ cōfūdant̄ ⁊ pere
ant q ad eternū ſuppliciū deſtinātur
Ut cognoſcāt ꝑ experiētiā qꝛ no
mē tibi dn̄s. tu ſolus altiſſimꝰ ī om
ni terra Cognoſcāt: ad genꝰ reſpicit
vtrūqꝫ peccantium. ſiue q exhibita ſa
tiſfactiōe liberant̄ Oēs ei cognoſcunt
oīpotētiā dn̄i: qꝛ ipe ſolus ē altiſſimꝰ
dū ipꝫ cognouerit. et cōuerſis pcere
⁊ obduratos eterna vltiōe damnare.
Col. Ue miſeris q ob amorē vel ti
morē pſentis vite ne trāſitoria amit
tāt mēbra fiūt ātichriſti. ſub ipiꝰ dn̄io
reuera nō cēnt. niſi pcedēti ſuperbia
⁊ falſa religiōe laudes hoīm et auari

ciā trenā magis q̄ꝫ dei grāz aucupa
rent Felices ꝓfecto qui exitū ſuū ab
hac vita bonis operibꝰ premuniētes
expectāt ī tīore dī aduētū iudicis do
mi nr̄i ieſu chr̄i q ē benedictꝰ ī ſe. ſe.
Amen.

Quaz dilecta

tabernacula Titulꝰ In fi
ne ⁊ ꝓ torcularibꝰ Pſalmꝰ
filijs chore Hu. In pcedēti pſalmo.
orauit accelerari iudiciū. ⁊ ſcḋm chr̄i
aduētū Hic āt deſiderat populꝰ fide
lis intrare in celeſtes māſiōes q̄s lau
dat Ad quas ꝑ multas tribulatiōes
oꝫ intrare. Sicut et chriſtū oportuit
pati ⁊ ita ītrare ī glāz ſuā Lu. xxiiij.
Unde ſenſus tituli talis ē. Pſalmꝰ
iſte dirigēs nos ī finē. i. chr̄z: ad quē
tendimꝰ ꝓponit̄ filijs chore. i. veris
chr̄ianis imitatoribꝰ chr̄i ī loco calua
rie crucifixi Chorē vero caluaria int
ꝑtari conſtat. ꝓ torcularibus. i. ꝓ pſ
ſuris huiꝰ ſeculi. ne chr̄iani deficiant
ſed per eas: cōfidūt ſe vēturos in et
na tabernacula. ſicut vinū ī torculari
exp̄ſſū pōit̄ ī regis cellario Au. Quā
diu ei vue pēdēt in palmite: tāqꝫ libe
ro aere pfruunt̄. nec ex eis manat vi
num ante pſſurā Sic ſūt hoīes quos
ꝑdeſtinauit deus ad vitaz eternā, qui
anteqꝫ accedāt ad ſeruitutem dei, fru
untur ſeculo hoc tanqꝫ delicioſa li
bertate. velut vue vel botri adhuc in
palmite pendentes Sꝫ qm̄ dictum ē
Fili accedēs ad ſeruitutē dei: ſta ī iu
ſticia et timore dn̄i ⁊ ꝑpara aīam tuā
ad tētationē Accedēs quiſqꝫ ad ſer
uitutē dei: ad torcularia ſe vēiſſe cogͥ
noſcat Contribulabit̄: contereť: com
ꝑmetur. nō vt ī hoc ſeculo pereat. ſed
vt ī apotheca dī defluat: exuit̄ deſide
rioꝝ carnaliū tegumētis q̄i vinacijs
vuarū Unde apoſt. dicit Exuite vete
rem hoīem et induite nouū Chriſtia

noꝝ ꝗ ſunt iſta torcularia. In preſſu
ris āt ꝯſtituti.ad hoc cōterimur ⁊ tri
bulamur. vt amore nr̄o ꝙ ferebamur
in iſta mūdana ſecularia: fluxa atꝫ pe
ritura: paſſi in eis ī hac vita tormēta
tribulatiōes ꝑſſurarū ⁊ abūdātiā tē/
tationū.incipiamus querere illā quie
teꝫ que non ē de hac vita nec de hoc
ſeculo preſēti Caſſ. Populus igitur
fidelis chriſtianoꝝ ſpūali fecunditate
regeneratꝰ ⁊ torcularibꝰ cōpetentē ex/
preſſus.ad futurā hieruſalē ꝑuenire
deſiderans.in qua iā nullo tribulati/
onū vel tentationū ꝑmatē pondere.ſ
beatitudīe ſecurꝰ imperturbata felici
tate potiatē.cū admiratione exclamat
dicens Hug.

Quā dilecta .i. valde dilecta ſt
tabernacula tua De quibus
Luc. xvi. dicit ſaluator Facite vobis
amicos de māmona iniquitatis.vt re
cipiāt vos in eterna tabernacula Se
quit Dn̄e virtutū .i. āgeloꝝ Ni. Et
dicit tabernacula in plurali: ꝓpter di
uerſos beatoꝝ ſtatꝰ ſm̄ varia coꝝ me
rita. ꝓpter ꝗd dic̄ ſaluator Joh. xiiij.
In domo patris mei māſiōes multe
ſunt. Hu. In quibus velut vinū ī cel
lario reponunt aīe ſanctoꝝ de torcu
lari ⁊ preſſura tribulationū veniētes.
De quibꝰ in apoc̄. vij. dicit Hi ſt qui
venerūt ex magna tribulatiōe. Hec
tabernacula mihi valde dilecta ſūt ꝓ/
pter ſecuritatē ꝙ ibi ē: propter letici
am īdeficiētē: propt omnimodā deſi/
derij mei impletionē: ſeu adeptionē:
propter pacē cōtinuā: propter perpe
tuā ſanitatē: propter honeſtiſſimā ſo
cietatē: propter apertā dei viſionem.
Caſſ. Cogitans itaqꝫ vir ſanctiſſimꝰ
illa ꝑmia ⁊ gaudia hieruſalē. illas be
atitudīes celeſtes.et ex mōrlibus po
pulis ſocietatē immortaliter letantē.
in magni deſiderij ardorem ſuccenſꝰ
ſbiungit Cōcupiſcit et deficit anima

mea ī atria dn̄i Nic. quia omnis in/
tellectus ⁊ affectus hōis exiſtētis in
via huius vite. deficit a perfecta cog/
nitione et dilectiōe beatitudinis eter
ne. ſm̄ illud ad choꝝ. ij. Oculus non
vidit nec auris audiuit: nec in cor ho
mis aſcendit: ꝙ ꝑparauit deus diligē
tibꝰ ſe Gre. viij. moralium Spūalit
illꝰ aīa cōcupiſcit celeſtis patrie bea
titudinē. ſꝫ nō deficit qui patrimōia
ſibi largita diuinitus. ad neceſſitatis
ſbſidium poſſidet. honores tꝑales ſi/
bi impenſos nō tenet: aliena nō am/
bit: ſuis licite vtitur: qui tamē ab eiſ/
dem rebus quas hꝫ alienus eſt. ꝙ ab
ipis ꝙ poſſidet ex deſiderio nō tenet
Sed illius aīa cōcupiſcit ⁊ deficit in
atria dn̄i: ꝙ rebus tꝑalibus ſe nudat:
gloria honoris expoliat: habere de e/
xterioribus cōſolationem recuſat: in
celeſtibus ſolū inardeſcit Unde ſbdit
Cor meū et caro mea exultauerunt
in deū viuū Hie. Si enim ſm̄ apo.
ſpūs pugnat ꝯ carnem. ⁊ caro ꝯ ſpm̄.
quō dicit hic: cor meum et caro mea
exultauerūt in deū viuū. niſi intelligatē
de illo qui mortificato corpore ſuo in
amorē dei tota mente defixus ē Cu/
ius cor per deuotionē ⁊ caro .i. corpꝰ
per hilarem obedientiā exultāt nunc
in ſpe. ⁊ in deū viuū Ni. Conſequē
ter oſtendit ꝙ beatitudo eterna quie
tat hominis appetitū dicens Etenīꝫ
paſſer inuēit ſibi domūꝫ. ⁊ turtur ni/
dum vbi ponit pullos ſuos Hie.
Deſidero domine ſedem aliquam et
nidulum aīe mee et corpori meo hīc
Si ergo aues que libere huc atqꝫ il/
luc vagantur. poſtqꝫ volauerunt ha/
bent locū ⁊ nidulos vbi requieſcant.
quanto magis anima mea ⁊ caro mea
debet ſibi locum preparare vbi poſſꝫ
quieſcere: Uel hoc totum poſſet le
gi de futuro. Hugo. Cor meum
et caro mea id eſt: corpus meū ⁊ aīa

exultauerūt .i. exultabūt in deum viuū .ſ. abo cōcordit̄ in illa vita eťna vbi videbit̄ de⁹ facie ad faciē Modo eī diſcordāt: q̄ caro ɔcupiſcit aduerſ⁹ aīa3. ⁊ nūc ē eē mihi gaudiū Et tenʒ .pro q̄ Caſ. Sicut paſſer .ſcilicet īuenit ſibi domū in parietū foraminibus. nimio gaudio exultat. q̄ ſe diuerſarū aduerſitatū vlterius patere nō credit inſidijs. ſic aīa iocūdat̄ dn̄i ī celoꝝ re/gna māſionē ſuā ſcīerit ꝑparatā Hu. ⁊ turtur .i. aīa h̄ penitēs ⁊ gemēs īuēit ſibi nidū .i. eťnū tabernaculū ſpe certa vbi repōat pullos ſuos .i. opa bona. q̄ tūc ī celo r̄ponunt̄. qn̄ in ſpe tribulatiōis efficiunt̄. Que aūt ſit illa domus aut nid⁹ declarat cū ſb dit Altaria tua dn̄e v̄tutū .i. āgelo/rū: ſupple ſūt illa in quib⁹ quietat̄ appe tit⁹ hoīs. q̄ ſupi⁹ dicta ſūt tabernacu la tua Et vocat hic altaria celeſtē pa triā. vbi erit perfecta oblatio corpis et aīe Hec āt celeſtis patria dr̄ taber nacula ꝓpter hītationē. atria ꝓpt̄ lati tudinē: ⁊ dom⁹ ꝓpter q̄etē: nid⁹ ꝓpt̄ ſe curitatē: atq3 altaria ꝓpter pfectā ob/lationē Addidit eē rex me⁹ qui me eūtē ad illa altaria dirigis. ⁊ deus meus q̄ me ad h̄ creaſti. S3 vir ſan/ct⁹ adhuc poſit⁹ iter t̄bulatiōes ⁊ tēta tiōes ſuſpirās ī eterna ꝓmiſſa: q̄d de iſta celeſti patria dicat: audiam⁹ Ba ti .ſ. inquit qui hītāt ī domo tua dn̄e. Aug. q̄ poſſidēt hiͬlm̄ celeſtē ſine ā guſtia. ſine p̄ſſura: ſine diuerſitate ⁊ li mitū diſiōe. Oēs habent eā ⁊ ſinguli habēt totā Magne ille diuitie. Nō āſ guſtat frater frēm: nulla ibi indigētia. nulla nc̄itas eſt: qm̄ quicq̄d voles ibi erit: et quidq̄d noles ibi n̄ erit: Quid ḡ illi acturi ſūt? in ſecula ſeculoꝝ lau dabūt te Hoc eī totū negotiū noſtꝝ ē ſine d̄fectu alleluia Vn̄ Iſa. li. Gau diū et leticia inuenit̄ ī ea: grāꝝ actio ⁊ vox laudis. Ric. Cōſequēter oñt

qualiter hō btītudiē3 ſupnam valeat adipiſci. Et pmo oñditur q̄ h̄ nō pt̄ fieri niſi ſpeciali adiutorio dei dicēs. Btūs vir .ſ. ſ. ī ſpe q̄ ē certa expecta tio future btītudis cui⁹ eſt auxilium abs te Iſte eī due ꝑpoſitiōes abs. ⁊ a. idē ſignāt. q̄ſi dicat Ad btītudinem eťnā null⁹ pt̄ vēire vel attigē niſi ꝑ tu u3 auxiliū ſpeciale. q̄ excedit faculta/tē creature S3 ille q̄ ad h̄ ꝑ te dirigit̄ pōt attigē Et mod⁹ ſb̄dit̄: cū dr̄ aſcē ſiones .i. grad⁹ v̄tutū per q̄s ad ce/lū aſcendit̄: q̄s hō grā diuina illumia tus in corde ſuo diſpoſuit q̄ vſ⁹ li/beri arbitrij ad meritū cucurrit in val le lachrymaꝝ hoc ē ī ſtatu p̄ſētis mi ſerie. in q̄ ē meritū ⁊ demēitū in loco quem poſuit .i. cōſtituit ipe deus ad merēdā vitā beatā ꝑ lachrymationē3 ⁊ fletū: ſm̄ q̄ dicit ſaluator Math. v. Beati q̄ lugēt. qm̄ ipi cōſolabūt̄ Hu. Cū eī hō cōſpicit q̄ ꝓpter ſupbiā pri mi hoīs exul in hac valle ploratiōis fact⁹ ē. tot et tātas miſerias h̄ in ſe ſē tiat. magnā h3 materiā humiliādi ꝑ hos verſus Vn̄ ſupbit hō. cui⁹ cōce ptio culpa Naſci pena: labor vita: ne/ceſſe mori. Col. Vt ḡ in hac miſeria rū valle valeat exire ad gaudiū eťnū. oī laborat conamie ad hāc per v̄tutū gradus aſcēdere Caſſ. Cū vicerit q̄s auxilio dn̄i libidinē: aſcēdit pmū gra dū: cū dn̄atus fuerit ſuperbie: ſalit ſe cūdū. dū ſupauit auariciā: ſubit t̄tiū. et tot gradib⁹ euehit̄. q̄t vitijs fuerit abſolut⁹ Hu. Btūs Benedict⁹ docu it diſcipulos ſuos ſcala3 hūilitatis ꝑ quā apud ſeipos aſcēdētes. apud de/um aſcēderēt Et in ſcala illa deſignat xij. grad⁹ humilitatis Prim⁹ ē timor dn̄i Secūd⁹ nō amare ꝓpriā volunta tem Terti⁹. obediētia Quartus patiē tia Quint⁹ cōfeſſio peccatorū Sext⁹ cōtēpt⁹ ſui Septim⁹ p̄ferre alios ſibi Octauus. nil ſingulariter agere. No

nus tacere vſqȝ ad interrogationem
Decimus non eē facilis ad ridendū.
vndecimꝰ pauca et rōnabilia loqͥ. Du
odecimus. ſtatu ⁊ hitu humilitatem
pretēdere. Sequitᷣ Hic. Etenī bn̄di
ctionē dabit legiſlator. Hoc ē chriſtꝰ
lator legis euāgelice. q̄ dat benedicti
onē ſue gr̄e lugentibus ꝓ remiſſione
culpe commiſſe. et ꝓ dilatiōe celeſtis
gl̄e. Hie. Voluit ei dn̄s nos pugna
re ī hac valle lachrymaꝝ ꝯ tētationū
īſultatiōes. vt ꝑ ſuā grāȝ a pctīs ab
ſoluti. i. benedicti. fieret in nobis q̄d
ſbditur. Ni. Ibūt de ꝟtute ī ꝟtutem
Iſempꝑ ꝓficiendo in augmēto gr̄e. do
nec perueniant ad ſtatuȝ viſiōis btē.
Aug. chr̄s eni qui ē dei virtus īter
ceteras dat nobis quattuor virtutes
agēde vite noſtre in hac valle lachry
maꝝ que a multis deſcribunᷣ. videlȝ
prudētiā. qua dinoſcamꝰ inter bonuȝ
et malū. Juſticiā: qua ſua cuiqȝ tribui
mus nemī quicq̄ȝ debentes: ſȝ omēs
diligētes. Tēperātiam qua libidines
refrenamus. Fortitudineȝ qua omīa
moleſta toleramus. Ab his virtutibꝰ
imus ad illā diuine viſionis ɔtēplati
onem. Vnde ſubditᷣ. Ni. Videbitur
deꝰ deoꝝ. Ichriſtꝰ rex ſcōꝝ omniū q̄ di
cunᷣ diȷ ꝑticipatione. Lin ſyon. I. ſ. ce
leſti. de qua dicitᷣ ad hebreos. xiȷ. Ac
ceſſiſtis ad ſyon montē ⁊ cīitatem dei
viuētis hirlm̄ celeſtē ⁊ multoꝝ miliū
angeloꝝ frequentiam. Hier. Quanta
leticia: quāta felicitas eſt ire de virtu
te ī virtutē. et hoc ipm habere p̄miū
vt chriſtū habere mereamur. Nā deū
videre: infinita corona eſt. Ni. Conſe
quenᷣ ponitᷣ deprecatio ꝓ auxilio di
uino impetrādo ad hāc beatitudineȝ
conſequēdaȝ. vn̄ pſalmiſta ī perſona
fidelium dicē. O n̄e deus ꝟtutū. I. i. an
geloꝝ vt frequenter dictū ē. Lexaudi
orōem meā. Iꝑducendo nos ad etnā
beatitudīeȝ. Lauribus ꝑcipe. Ioñdēdo

perfectā orōeȝ meā exauditā. O. Ldeꝰ
iacob. I. i. chriſtianoꝝ qui ꝯ vitia pu
gnāt ⁊ ipa ſupplātāt. Protector nr̄. I
ꝯ īſultus demonū. Laſpice deus. Iacce
ptādo preces noſtras. L ⁊ reſpice ī fa
ciem chr̄i tui. I Hug. Hoc vtilitᷣ le
gitur ad lr̄am ⁊ intelligitᷣ de chr̄o ho
mine. acſi dicat. Reſpice chr̄m hoīeȝ
factū: conſputum: flagellatū: crucifixū.
mortuū. et ꝓpter ipm exaudi orōem
meaȝ et miſerere nr̄i. Propter q̄d di
cit btūs Bernardꝰ. Securū hēs acceſ
ſum O hō ad deū. hēs ei filiuȝ. an̄ pa
trē et āte filiū hēs mr̄eȝ. Filius oſten
dit patri latus et vulnera. mr̄ oñ t fi
lio pectꝰ et vbera. Nulla pōt eē ꝛpul
ſa. vbi tot cōcurrunt charitatis inſi
gnia. Quare āt fidelis populꝰ ī tātuȝ
deſiderat ꝑuenire ad domū celeſtem.
oñdit cauſaȝ dicēs. Hic. Quia me
lior ē dies vna in atrijs tuis. I. i. cele
ſtibus palatijs. Lſuꝑ milia. Iſcȝ bono
rū dieruȝ qui poſſūt haberi ī preſēti
vita. Hie. Si poſſet fieri vt aliqs eēt
vna die ī ꝛgno celoꝝ et poſtea ꝑcipi
taretᷣ recte diceret. Melior ē dies vna
in atrijs tuis ſuꝑ milia. In regno ce
loꝝ ſemper lux ē: nō habens noctem
neqȝ tenebras. et ideo. Ni. Elegi
abiectus eē. I. i. ī hūilitate viuere. ſine
qua ad illaȝ beatitudinē nō pōt ꝑue
niri ſm dictū ſaluatoris. Luce: xviiȷ.
Quicūqȝ nō fuerit effectꝰ ꝑuulꝰ. i. hu
milis vt puer: nō intrabit in regnum
celoꝝ. L ī domo dei mei. I. i. ī eccīa mili
tāte q̄ ē domꝰ dei īferior. ſicᷣ eccīa triū
phans eſt domꝰ dei ſuꝑior. Lmagis q̄
habitare ī tabernaculis peccatoꝝ. I. i.
ī glā ⁊ ī excellētijs ſuꝑboꝝ: q̄ ſuꝑbia
includitᷣ in omni pctō mortli. ꝑ quod
hō ſbtrahit ſe a debita obediētia dei.
¶ Caſ. O abiectio illa pulcra O
ſublimitas iſta fediſſima. Ipſa abie
ctio eſt illa conuallis lachrymarum
ſuperius dicta: pallatijs omnibus

ſupior ſine dubitatiōe. vbi etſi ad tē/
pus plāgit̄. iñ tñ ſine fine gaudetur.
Cauſā reddit̄ quare domus dñi pl⁹
debeat diligi ꝙ̄ tabernacula peccato
rum. cum ſbdit̄ Quia miām et verita
tē .i. iuſticiā diligit de⁹ Au. Miāz
diligit qui i pmo ſbuenit. veritatē di
ligit vt credēti det q̄d ꝓmiſit. Caſ.
In eccia ipi⁹ pmū miā ē. qꝛ de peccori
bus efficit iuſtos Et veritatē quāz il
lis ꝓmiſit. pmij non negabit Vñ ſub/
dit gr̄az vt peccatores cōuertātur
ad verā vitā in pñti. de q̄ dic̄ Apoſt.
Gr̄a dei ſuz id q̄d ſuz ⁊ gloriam in
futuro dabit dñs vere humilib⁹ vt
diuino munere iuſtificati āgeloꝝ me
reātur eſſe conſortes Nic. Vñ puer.
.xxix. Humilem ſpū ſuſcipiet gloria
Et Jacobi. iiij. dī. hūilib⁹ dat gratiaz
Caſſ. Que nos ꝑparat: adiuuat: cor
roborat. et coronat Et ideo Nō priua
bit bonis gr̄e in pñti ⁊ glorie i futu
ro Eos qui ābulant ī innocētia licz
frequent̄ priuent̄ bonis tpalib⁹ i pre
ſenti Hug. Btūs Bernard⁹ addit
Nec eos dñe: qui ābulant in peniten
tia In tranſlatiōe hebraica hoc me
lius habetur: videlz: qui Hie. ambu
lāt i perfectiōe Innocētia ei nō pōt
eē perfecta virt⁹. qm̄ q̄ iñocens ē niſi
habuerit prudentiā: nō ē ꝑfecte cōſū
matecꝫ virtutis Propterea dī i euā°
Eſtote prudētes ſicut ſerpētes ⁊ ſim
plices ſicut columbe. Caſſ. Et qꝛ p̄s
tot bona explicarē non potuit q̄ ſan/
ctus anim⁹ ſentiēbat Ideo ſub āmira
tiōe concludit dicens dñe ꝟtutuz q̄
tāta facis que dici ñ poſſūt btūs hō
q̄ ſperat i te. Hie. ⁊ non in trenis
ſed in celeſtibus bonis. Ille ſperat i
dño q̄ conſciētiam non hꝫ peccatoꝝ.
q̄ oculos liberos ad celos leuat Caſ
Cui⁹ ſpes i dño iugit̄ perſeuerat Mi
rabilis pſalm⁹ ⁊ tñ mundana ſuauita
te iocundior. q̄ ſic nobis eccīe torcula

ria fecit aīo dulceſcere. vt optabilius
habeam⁹ tali faſce depmi ꝙ̄ huius ſe/
culi ſblimitatibus ſubleuari. Aug.
Licz ei nūc puniris i egeſtate: i tribu
latiōe: i cōualle ploratiōis: i aduerſi
tatum preſſura: in tētationib⁹. erit ta/
men poſtea bonū tuū q̄d deſideres:
ſcz requies: eternitas: imortalitas: im
paſſibilitas: ⁊ iocunditas etna. Col.
Ad hāc etne felicitatis btitudinē to
ta mētis deuotiōe aſpirātes benignū
petim⁹ ſaluatorem. vt quemadmodū
ſenſus nr̄os dulcedo pñtis lectionis
afficit. ita iugiter maneat in nob gr̄a:
quā ipe miſerat⁹ infūdit ieſus chriſt⁹
dominus noſter qui ē benedictus in
ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Benedixiſti do.
mine terrā: Titul⁹ In finē
finem filijs chore pſalmus
dauid Caſſ. Iſte ē. iij. pſ. coꝝ: qui a/
gūt d̄ p° aduentu chr̄i Hug. Et cā/
tatur filijs chore. i. filijs paſſiōis chri
ſti qui in caluaria crucifixus eſt Cho
re enim calu⁹ vel caluaria interptat̄.
vt ſupra i pcedenti pſalmo dictum eſt
Et lꝫ hic pſalmus agat de chriſti in
carnatiōe: tamen competenter intitu
latur de eius paſſiōe in hoc qꝛ cantat̄
filijs chore. quia tota chriſti vita fuit
paſſio. et incepit a natiuitate ei⁹ Vn/
de eo tempore quādo recitat eccleſia
paſſionem chriſti, tunc in hymno Pā
ge lingua incipit a natiuitate dicens.
Vagit infans inter arta poſit⁹ preſe
pia. Patet enim titulus Intentione
monet nos per fidez accedere ad chri
ſtum vt eius benedictionem habere
mereamur Caſſ. Preuidens itacꝫ
pſalmiſta futura miracula tāquaz de
preterito Hug. ablationem iniqui
tatis a plebe dei per benedictionem
i carnatiōis chr̄i declarat dicēs.
Benedixiſti dñe t̄rā tuā videlz

populum tuuȝ.vel genus humanum
carnē aſſumēdo.ꝛ per hoc Lauertiſti
captiuitatē Jacob J.i.peccatū origi/
nale a populo chriſtiano.ſꝫ q̄d genus
hūanū tenebatur a diabolo captiuū.
Et bene dicit iacob: q̄ interp̄tat̄ ſup
plātās.q2 nō oēs accipiūt grām iſtaȝ.
niſi q̄ in baptiſmo renati ſupplantant
aduerſariū:abrenunciātes diabolo:ꝛ
omnib⁹pompis ei⁹ De quib⁹ſb̄ditur
Remiſiſti iniquitatē plebis tue J vi
delȝ chriſtiane ꝓpter quā fuerat capti
ua Loperuiſti oīa peccata eoꝝ J i aq̄s
baptiſmi ne videātur a deo ad puniē
dū.neqꝫ ab hoīe ad imitadū.neqꝫ a de
mone ad accuſādū Mitigaſti omēm
irā tuā J diluēdo peccata nr̄a Lauerti
ſti ab ira indignatiōis tue J Nic Re
laxatio pene.ſignū ē mitigatiōis ire.
Hec omīa dicunt̄ de futuro ſpū pro/
phetie Cōſequent̄ ponit̄ dep̄catio ꝑ
liberatiōe ſpūali q̄ fienda erat ꝑ chri
ſtum cū dicit̄ Conuerte nos deus
ſalutaris noſter J ad te clarius cogno
ſcendū.et ꝑfectius amādum:q̄d factū
ē per doctrinaȝ chriſti qui figuras et
obſcuritates veteris teſtamēti expla
nauit:ꝛ rigoreȝ eius tēperauit Pro
pter q̄d vocatur lex amoris Let auer
te irā tuam a nobis J q̄d factū eſt per
chriſti ſatiſfactionē Vſqꝫ ei ad illā ho
raȝ oēs quātuncunqꝫ iuſti deſcendē
bāt ad infernū. et ſic ira dei non erat
totaliter auerſa Hu. Iſte verſus cā
tatur in cōpletorio in pricipio.ad no
tandū ꝛ petendū plenā conuerſionē
ad deum que erit in patria.vbi ꝯple/
ta erūt oīa.ybi motus animi i deū cō
uertent̄ Modo eī corpus q̄d corrum
pit̄ aggrauat aīām:ne oīno poſſit ad
deum ꝯuerti Vn̄ Ap⁹.ad rōnos.vij.
dicit Video aliā legeȝ i membris me
is repugnantem legi mētis meeꝛ ca/
ptiuātē me i lege peccati. Propt̄ q̄d
ip̄e cupiēs ſ̄m totū corp⁹ ſuū cōuerti

ad dominuȝ:conſequent̄ clamabat di
cens Infelix ego homo.q̄s me libera
bit de corꝑe mortis huius? grā dei ꝑ
ih̄m chriſtū dominū nr̄ȝ Sciēs itaqꝫ
ꝓpheta deum miſericordem ſb̄iungit
Nūquid in eternū iraſceris nobis
J quaſi diceret Nequaqꝫ cū parcereꝛ
miſereri ſit tibi ꝓpriū.q2 dicit̄ Abacuc
.iij. Cū iratus fueris mīe recordabe/
ris Ni. Laut extendes iram tuā a ge
neratiōe i generatioēm J.i.in ſibi ſuc
cedentibus.quaſi diceret: nō.q2 aduē
tus chriſti fuit ꝓmiſſus infra certum
tp̄s.vt hr̄ Danielis.ix.per hebdoma
das.lxxij.ab eo p̄dictas De⁹tu con/
uerſus J ad nos per benedictaȝ tuaȝ
incarnationē Lviuificabis nos J ꝑ tu
am graȝ Vnde Jo.i. Grā et veritas
per ieſuȝ chr̄m facta ē L ꝛ plebs tua le
tabit̄ i te J Caſſ. que īfeliciter gaude
bat in ſe: Nūc q2 totū. Aug. gaudiuȝ
noſtrū deus ē:qui vult ſecurus gau/
dere:in illo gaudeat q̄ nō pōt perire.
Quid ei fr̄es mei gaudere vultis in
argento.aut argētū perit:aut tu:aut
nemo.q̄d prius? verūtn̄ illud ꝯſtat q2
vtrunqꝫ periturū ē: et tu et argentū
Noli ergo gaudere in iſtis. ſꝫ gaude
in illa luce que nō hꝫ occaſū Sequit̄
Oſtēde nob dn̄e miaȝ tuā J Nic. mit
tēdo filiū tuū ad liberationē nr̄am L
ꝛ ſalutare tuū da nobis J.ſ.dn̄ȝ chr̄m
quē Iſa.ꝓuidēs futuꝝ dixit.ix.caplo.
Fili⁹ dat⁹ ē nob.ꝛ vocabit̄ nomē ei⁹
ādmirabilis.ꝛc. chr̄ȝ ḡ tuū da nob In
illo eni ē mīa tua Cōſequēt̄ pſ̄.ꝓnun
ciat īcarnationē filij dei ſpū ꝓphetic:
di. Hug Audiā J aurib⁹cordis L q̄d
loq̄t̄ i me dn̄s de⁹ J.i.q̄ inſpiret cor/
di meo ꝑ ſpm̄ ꝓpheticū Ni. Et q̄d il
lud ſit:ꝯn̄r declarat dicens L qm̄ loq̄t̄
pacē in plebē ſuā J q2 chr̄o nato āgeli
ſtatī cātauer̄t Glā i altiſſimis deo.ꝛ i
tra pax hoīb⁹bōe volūtatis Lu.ij.et
dic i plebē ſuā q̄ntū ad ꝑplȝ iſrael cō/

munē Et ſuper ſanctos ſuos .l.quan
tum ad maiores .ſ.et doctores et dei
miniſtros.de quibus multi crediderūt
in chr̄m.ſicut dicit Jo.xij.et in eos q̄
cōuertunt ad cor .l.i.veraciť ⁊ ex cor
de ꝯuertūť ad chr̄z.q̄d dr̄ ꝓpť gētiles
q̄ relicta gētilitate fidez catholicā ſuſ
ceperūt deuote.Unde trāſlatio hebrai
ca hz.⁊ nō ꝯuertenť ad ſtulticiam .i.
idolatriā que eſt maxima ſtulticia .ſ.
attribuere creature deitatem. Uerū
tamē ꝓpe timentes eum ſalutare ipi⁹
.l.q̄i dicat licet ſup oēs loqueť pacez:
tamē .l.ſalutare ipi⁹ .l.i.ſaluatio quē p
ipm ē.et his ꝓpe qui timēt eum perſe
ueranter.et non ſolū his q̄ perfecte ti
mēt eum.ſ; his etiā qui dimittūt pec
care ꝓpter timorē dei.qui timor licet
ſit ſeruilis ꝓpter timorē pene.tamen
inducit charitatem et dilectiōez ſicut
ſeta filū: ſm Aug^m. vt allegat mgr̄.
.iij.ſniaꝝ diſtictiōe.xxxiiij.Et ideo di
ciť id q̄d ē ꝓpe timentes inq̄ntuz ta
lis timor de ꝓpinq̄ diſponit ad chari
tatez .l.vt inhabitet gloria .l.i.chriſt⁹ q̄
ē gloria patris .l.i terra noſtra .l. Uñ
chr̄o nato dicitur Jo.i.Et vidim⁹ glo
riā eius gloriā quaſi vnigēiti a patre
Hug.Moraliť v̄o intelligiť .l.vt inha
bitet gloria .l.i.teſtioniū bonuz .l.i tra
nr̄a .l.h̄ ē i cōſcia noſtra Hoc teſtimo
niuz(vt dicit Bernard⁹)cōſiſtit i tri
bus Primum ē videlz credē q̄ rmiſ
ſionē peccatoꝝ habere nō poſſis niſi
per indulgētiā Deīde q̄ nil bōi ope
ris habere poſſis niſi ipe deus p ſuā
grām hoc tibi conceſſerit vt bonū o
peretis Terciū: q̄ vitam eternā nul
lis operibus promereri poſſis Seqť
mīa Mia et veritas obuiauerūt ſibi .l.Mi.
.i.ꝯuenerūt ſibi ſimul in perſona chr̄i.
q̄ et dei mīa verbū aſſumpſit carnem
Et ideo ad complēdū veritatē ꝓmiſ
ſionis facte patrib⁹ veteris teſtamēti
filius dei incarnari voluit .l.iuſticia et
pax oſculate ſunt .l.q̄ chriſt⁹ i ſua paſ
ſione ſatiſfecit ꝓ nobis p viā iuſticie.
quam iuſticiam pax ſtatim fuit oſcula
ta.q̄ p ſuū ſāguinem pacificauit ea q̄
ſunt in celis ⁊ in tris.Colloſ.i.Deiñ
declarat modum natiuitatis chriſti q̄
natus ē de virgīe.Unde dicit Ueri
tas .l.i.chr̄s.qui dicit d̄ ſeipō Jo.xiiij.
Ego ſum via.veritas:et vita .l.de tra
orta ē .l.i.de v̄gie Maria:que tra voca
tur Iſai.xlv.Apiať tra ⁊ germiet ſal
uatorē. Illa ei q̄ oriunť de tra.nō o
riunť de commixtiōe maris ⁊ femine
Sic beata v̄go concepit et pepit ſine
virili conſortio.Et propť hoc de iſto
conceptu ⁊ ortu p̄dixit Iſaias.liij.A
ſcendet ſicut virgultum coram co:et
ſicut radix de terra ſitienti.i.de v̄gie
non fecundata ſemīe virili .l.⁊ iuſticia
de celo ꝓſpexit .l.i.pater iuſt⁹ vel to
ta trinitas diſpoſuit vt dei filius car
nem acciperet de v̄gie.vt ſic per viā iu
ſticie homo verus ſatiſfaceret.ſicē pri
mus hō deū offendit.Caſſ.Moraliť
veritas de terra oriť.qñ peccatoris
confeſſio accuſātis ſeipm deo offerť
Et iuſticia de celo ꝓſpexit.qñ ei datť
remiſſio peccatoꝝ.q̄d in illo publica
no actū ē Nā q̄ veritatem humiliter
de ſe confeſſus ē:dicens.Propitius
eſto mihi pccōri:iuſticia ſr ipm ꝓſpe
xit.q̄ deſcēdit iuſtificat⁹ i domū ſuam
Mi.Deinde oñdiť de qua v̄tute v̄go
btā fuit fecūdata cū diciť.Et eteī dñs
dabit benignitatē .l.ſ.grē ſue plenitu
dinē.ñ ſolū ad ſcificationē mētis vir
gīs:ſ; etē q̄ntū ad fecūditatē vētris .l.⁊
tra nr̄a .l.ſ.btā v̄go itemerata .l.dabit
frūm ſuū .l.ſ.bñdcm dñz nr̄z:ipa pma
nēte icorrupta v̄gie:tā i ꝑtu q̄ȝ p⁹ ꝑtū
Deiñ p⁹ ortū chr̄i agiť de ei⁹ p̄curſo
re cū diciť Iuſticia ante eum ambu
labit .l.id ē Johānes baptiſta: qui di
ciť iuſticia.eo q̄ ad pniaz p̄dicauit.p
quam fit iuſticia de offenſis cōmiſſis.

ꝓpter q̄d dicit ſaluator Mathei.xxi:
Uenit ad vos Johēs ī via iuſticie.
Et q̄ ipſe Johēs ñ ſolū iuſticiā pñie
p̄dicauit: ſed ꝛ p̄mo eā tenuit ꝑ aſpe/
ritatē veſtit⁹: ꝛ in ꝑcitate vict⁹: ſm q̄
dicit̄. Mat.xiij. Jdeo ſbdit̄ ꝛ ponet
in via .i. ſ. pñie greſſus ſuos vt ſcō
oſtendat ī ſeipō. quod alijs p̄dicabat
ꝟbo: ſicut de chr̄o dicit̄ Act.i. Cepit
Jeſus facē et docere Col. Cogitem⁹
dilectiſſimi q̄ʒ ſint incomp̄hēſibilia in
nr̄o ſaluatore viſcera pietatis. vt de
ſummis celoꝝ deſcēdēs ad hūani ge
neris ſaluationē dignatus ē oīm fieri
ſeruus. qui per exēplum ſue hūilita/
tis ac pñie docuit nos ad regna celo
ruʒ peruenire. Jpius igit̄ documēta
noſtris inſcribam⁹ mētibus ac mīam
ei⁹ ī mēoria crebro reuoluētes exerce
am⁹ noſmet ip̄os digna cōuerſatione
in op̄ib⁹ iuſticie. extinguamus fletib⁹
ꝛ dignis pñie fructibus culpas quas
fecim⁹. quatenus tp̄a ad indulgētiam
nobis īdulta ſic expendere valeamus.
vt ei⁹ veſtigia ſequētes. q̄ pro nob na
ſci et mori voluit: ip̄i conregnare me
reamur cum patre et ſpūſancto. cui ē
honoꝛ ꝛ gloria in ſecula ſeculoꝝ Am̄.

Jnclina domi

ne aurē tuā Titul⁹ Oratio
dauid Hic. Pſalmus iſte
voceʒ continet mediatoris chriſti do
mini qui hic orat. Glo. ꝑ nobis. vt
ſacerdos nr̄: orat ī nobis vt caput no
ſtrū. orat̄ a nobis vt deus noſter Jn/
tētio pſalmiſte ē nos monē ad orōeʒ
Ni. Pōt etiā exponi vt ſit orō cui⁹
libʒ fidelis poſiti ī afflictiōe ſpūs per
tētatiōes: demonis inſtrumētū. Pri
mo igitur allegās ſuā indigentiā ait.
Jnclina dñe aurem tuam Ni.
Quia petentium vota agnoſcis
ꝛ exaudi me. vt mea deſideria com
pleant̄ Cauſā ſue petitiōis allegat: di
cens quoniam inops tuo indigens
auxilio ꝛ paup. a me nihil boni hn̄s
ſum ego Egenus enim et pauper
di eſt. quiſqʒ meruerit mundi iſti⁹ per
uerſitate vacuari. Aug. Qui eniʒ nō
ſuperbe ſapiunt. in deo pauperes ſūt.
quibus deus īclinat aurē ſuam No/
rūt enim ſpem ſuā non eſſe in auro ꝛ
argento. neqʒ in illis rebus quib⁹ ho
mines ad tempus circumfluere viden
tur Diſcite ergo eſſe inopes ꝛ paupe
res ſiue habetis aliquid ī iſto ſeculo.
ſiue qui nō habetis Nā et hominem
mendicum inuenis ſuperbum. ꝛ ho/
minē habentem diuitias inuenis cō
fitētem. Et habētibus aliquam ſub/
ſtantiam huius ſeculi. et nō habenti
bus interior inſpector ē deus: ibi ap
pendit: ibi examinat. Uidete q̄ meri
tum quo exaudietur ī eo poſuit. vt di
ceret quoniam inops et pauper ſum
ego. Si nō fueris pauper nō exaudi
eris Quicquid ē circa te vel in teun
de poſſis preſumere: abijce abs te.
Tota preſumptio tua: deus ſit Cu
ſtodi animā meam. a laqueis diabo/
li quoniā ſanctus ſum non per me.
ſed per te ſāctificatus ſum ī baptiſmo
vbi a te me ſanctificāte: accepi remiſ/
ſionē peccatorum. Non eſt iſta ſuper
bia elati dicendo: quoniā ſanctus ſuʒ.
ſed confeſſio non ingrati Si enim di
xeris te ex te ſanctum ſuperbus es.
Rurſus fidelis in chriſto et membꝝ
chriſti ſi te dixeris non eſſe ſanctum:
ingratus es. Dic deo tuo ſanctus ſū:
quia ſanctificaſti me: quia accepi. non
quia habui: ſʒ quia tu dediſti. non q̄
merui. ſaluuʒ me fac ſeruū tuum de
us meus ſperantem in te. Ecce ille
ſāctus non eſt ſuperbus. quia ſperat
in dominum. Miſerere mei do/
mine quoniam ad te clamaui tota die.
id eſt: toto tempore vite mee.
Caſſ. Semper ſupplicare nos decet

qui frequenti culpa delinquim⁹? Ma/
gna quidē voce ille clamat ad dn̄m. q̄
q̄uis lingua taceat. bonis tn̄ opibus
pſeuerāter exclamat. Letifica aiaȝ ſer
ui tui. Hic. a tribulatiōib⁹ p̄ntibus
meſtaȝ. Q̄m ad te dn̄e aiam meā leua
ui. Ni. per deuotam orōeȝ: que ſm
Damaſcenū: eſt eleuatio mētis ī deū:
Au. Ammonemur ei cor noſtr̄ leua
re in deuȝ ne putreſcat ī terra. Et vn̄
inquis hoc poſſū? qui funes? que ma
chine vel ſcale? Audi. grad⁹ affectus
ſunt: iter tuū voluntas tua ē. Amādo
aſcendis. negligēdo deſcēdis. Stans
in terra: in celo es ſi diligas deū. Nō
enim ſic leuatur cor quō leuaṫ corp⁹.
Corp⁹ vt leneṫ mutat locum. Cor vt
leuetur voluntatē mutat. Quocūq̄
ei conuerterit ſe cor iuſti in terrenis
rebus amaritudinē inuenit. ⁊ vnde
dulceſcat non hȝ: niſi ſe leuet ad deū.
Q̄m tu dn̄e ſuauis. Caſſ. q: p⁹ ama
ritudinē huius mūdi dulcis es ad te
recurrentib⁹. ⁊ mitis. q: diu ſuſties
peccatores. ⁊ multe mie. i. copioſ⁹
es in mia. omibus inuocātibus te.
Hie. Q̄m his qui te puro corde īuo
cāt. mitem te p̄ebes: copioſaȝ miam
eis īdulges. Auribꝰ pcipe dn̄e orōeȝ
meā. Nic. loquiṫ de deo ad modum
homis: qui inclinat aureȝ ſuā ad illō
q̄d vult audire. ⁊ intēde voci depca
tiōis mee. dādo mihi effectum orōis
mee. Aug. Oratio tua ad deū. locutio
eſt. Qn̄ legis. d̄s tibi loquiṫ. Quandō
oras: deo loqueris. Quādo vanas no
xias et ſupfluas in orōe intermiſces
cogitationes: iniuria eſt eius cū quo
loqui inceperas. Sȝ quid? Deſpandū
ē g̃ de genere hūano: ⁊ dicendū iā ad
dānationem pertinere oēm homineȝ
cui ſurrepſerit aliqua cogitatio orāti.
⁊ interruperit orōem ipſius. Si hoc
dixerimus fratres: que ſpes remanet
nō video. Puta dicere deum. Quoti

enſcunq̄ ante me ſtetiſti tanta vana
et ſuperflua cogitaſti: ⁊ vix mihi ſtabi
lem et firam orōem feciſti: reſponde.
Tu autem domīe ſuauis es et mitis
tolerās me. Ex egritudine deffluo. cu
ra me et ſtabo. da vires firmas ⁊ fir/
mus ero. Reſpondeat deus et dicat.
Si vis vt pcipiā ⁊ figā ī aurib⁹ meis
orōneȝ meaȝ: pcipe ⁊ fige ī corde tuo
legem meam. Sequiṫ. In die tribu/
lationis mee. i. in toto tempore hu/
ius vite que plēa ē miſerijs. clamaui
ad te. Hug. Et hoc ſecure feci. q: ia
multotiens. exaudiſti me. q̄ es adiu
tor in tribulatiōibus. Et bene potes
me iuuādo exaudire. quia. Non ē ſi/
milis tui in dijs domīe: ⁊ non ē ſm̄ o/
pera tua. Hie. Nō reperiṫ ī ſimula
cris gētium qui ſic poſſit vt tu ope/
rari. Nic. Sequiṫ ꝓphetia de cōuer/
ſione gentium. Omnes gentes quaſ
cunq̄ feciſti. i. multi ex omnib⁹ gen
tibus per figuram hypbole. Hug.
venient. per fidem. ⁊ adorabūt corā
te domīe ⁊ glorificabūt. i. glorioſum
pdicabunt. nomē tuū. videlȝ chriſtia/
num. Q̄m magnus es tu. in potētia
⁊ faciens mirabilia. in actu q̄ nēo
pōt operari. Caſ. Quis eni vt ipe ce
lum terrāq̄ vel oīa que ī eis ſūt mo
mētanea poſſit celeritate pficere: aut
eorum exiſtētias ꝯtineṫ? tu es deꝰ ſo
lus. qui hec omīa facis. Ni. Allega
tionibus ꝓ exauditiōe petitionis ſue
decurſis: conſequenṫ format petitio/
nē ſuam dicēs. Deduc me dn̄e ī via
tua. i. ſ. fidei et mor̄ ſiue mādator̄ tu
or̄. ⁊ ingrediar ī veritate tua. i. i ve
ritate vite a te tradita in lege. q: aliṫ
ingredi nō poſſem: niſi p te ductorē.
Aug. Quomodo deducit ſemp mo
nendo: ſemper donādo tibi manum
tuā. i. auxiliū tuū. Hug. Letetur cor
meū. ſi te ductoreȝ dum ſpe p̄eguſtat
pernitatem. Sȝ q: dum adhuc ē hō

in hacvita cadere pōt Ideo addit ut
timeat nomē tuū. dū cogitat diſcreti
onē iudicij futuri: vbi nomē eius ērit
admirabile. de q̄ Iſai. xix. dicit. Ecce
nomē domi vēit de longinq̄: ardens
furoꝛ eius. ꝛ grauis ad poꝛtādū Ex ti
moꝛe āt ſequit̄ cōfeſſio peccatoꝝ Vñ
ſbdit Confitebor tibi dñe de⁹ me⁹ Idia
pctā tua i toto coꝛde meo. Quattu
oꝛ ſt ptes cordis. ſ. imaginatio ſiue co
gitatio: memoꝛia. intelligentia. volun/
tas Et his oib⁹ ptib⁹ cōfitēdū ē Pec
catoꝛ ei ꝯfiteri debꝫ pctā ex cogitatio
ne: vt. ſ. p̄meditat⁹ accedat ad cōfeſſio
nē: iuxta illd̄ Iſa. xxxviij. Recogita
bo tibi omēs ānos meos ī amaritu/
dine aīe mee Itē ex memoꝛia: vt que
p̄cogitauerit nō obliuiſcat̄ ī cōfeſſiōe
Itē ex intelligētia: vt intelligat ma/
gnitudinē ꝛ abominationē peccatoꝝ
Itē confiteri debꝫ ex volūtate. ſ. ſatiſ
faciendi ꝛ amplius nō faciēdi pecatū
Caſ. Sicq; ex toto coꝛde cōfitet̄: q̄
ſe ad dominū vniuerſa mētis integri
tate trāſtulerit Addiditq; ꝛ gloꝛifi/
cabo nomē tuū in eternū. hoc ſigni
ficat videlꝫ ꝙ laudes domino int̄ ſcōs
eius iugiter pſonabit. dū in illa beati
tudīe p̄mia p̄miſſa pceperit Cauſam
vero dicte laudatiōis ſbiūgit: dicens
Qm̄ mīa tua magna ē ſup me. Hāc
miam declarat cū dicit ꝛ eripuiſti a/
nimā mea ex inferno īferioꝛi. Infer/
nū vero nō irrationabiliter foꝛſitan
arbitramur eē ſb terris. cū in veteri
teſtamēto de Dathan ꝛ Abyron lega
tur Apuit ſe terra ꝛ deglutiuit eos. ꝛ
viui deſcenderūt ad inferos Sꝫ quo
itinere illuc aīe trāſferant̄: qm̄ in au
ctoꝛitate dīna nō legit̄: habem⁹ incer/
tum Infernū hr̄e inferioꝛē partē. lo/
cus euāgelij teſtat̄: q̄ dicit impiū diui
tē in flāmis conſtitutum leuaſſe ocu/
los ſuos ꝛ Lazarū vidiſſe in ſinu A/
brae Sꝫ lꝫ vtriq; eſſe apud inferos vi

derent̄: p meritoꝝ tamē diſcretione
ſupioꝛē locū ſanctis. inferioꝛem vero
peccatoꝛib⁹ doctoꝛ Aug⁹. eſtimat de/
putanduꝫ. Unde nūc grās agēs fide
lis populus dicit: aīam ſuā liberataꝫ
ab inferno inferioꝛi Aug. i. a talibus
peccatis per que poſſet deduci ad toꝛ
menta inferni inferioꝛis. non in quo
iam erat: ſed futur⁹ fuerat niſi dei grā
eū liberaſſꝫ Sequitur vox capitis no
ſtri p parte humanitatis aſſumpte ex
ponētis ſuā paſſionē et reſurrectio/
nē Hu. D e⁹ pater iniqui iudei
inſurrexerūt ſuper me. i. ꝯ me: accu
ſantes me falſis teſtibus ꝛ ſynago/
ga potentium. i. congregatio princi
pū: ſacerdotum et phariſeoꝝ queſie
runt. doloſis concilijs aīam meaꝫ
vt interficerent me et nō ꝓpoſuerūt
te in conſpectu ſuo vt timerent me
innocētem occidere Et tu domīe de
us miſeratoꝛ in actu ꝛ miſericoꝛs
in natura patiēs peccatoꝛes diu ex
pectās ad penitētiam ꝛ multe mīe
ꝙ multus es ad ignoſcēdū ꝛ verax
i ꝓmiſſis Reſpice ī me et miſerere
mei: da imperiū puero tuo. i. da iu/
dicium filio tuo Unde Iohā. v. dicit.
Pater nō iudicat quēq̄: ſꝫ oē iudici
um dedit filio et ſaluū fac filiū āncille
tue. i. btē Marie educendo me ab in
feris Fac mecū ſignuꝫ ī bono. i. vt
mea reſurrectio ſit ſignū fideliū meo
rū Et bene dicit mecuꝫ ꝙ filius vt
deus. ſuſcitauit carnē ſuā cū patre Et
hec mihi facias vt videāt qui oderūt
me ſcilicet iudei et confundantur
vel hic p emendationem: vel ī futu
ro per dānationē qm̄ tu dñe pater
adiuuiſti me in paſſiōe ꝛ conſola
tus es me in reſurrectione Ni. Mo
raliter vo Da imperiū puero tuo
. i. da mihi poteſtatē deuincendi paſſi
ones animi mei: ꝛ tentatiōes inimici
et ſaluū fac filiū ancille tue Hu. i.

eccl̄ie catholice in qua renatus ſuꝫ ex
aqua ⁊ ſpū ſancto Fac mecū ſignū ī
bono vt cū ſāctis tuis apparcā in re
ſurrectiōe īmōꝛtalis vt videāt q̄ ode
rūt me videlꝫ maligni tā dmōes q̄ꝫ
hoīes ⁊ ꝯfūdant̄ Aug. In iudicio
cōfūdent̄ ꝑniciose q̄ modo nolūt cō
fundi ſalubriter. Confundētur eī q̄n
dicāt̄ Hi ſunt q̄s aliq̄n habuim⁹ ī de
riſuꝫ ⁊ ī ſimilitudinē īpꝛoperij Nos
inſenſati vitā illoꝝ eſtimabam⁹ īſaniā
Ecce quō cōputati ſūt int̄ filios dei?
Quid nobis ꝓfuit ſuperbia nr̄a. aut
diuitiaꝝ iactātia quid cōtulit nobis?
Trāſiert̄ oīa illa tāq̄ꝫ vmbra Adiecit
q̄ꝫ qm̄ tu dn̄e adiuuiſti me. i certa-
mine tā demonū q̄ꝫ tribulationū Ad-
iuuat quādo virtutē pſtat reſiſtendi
tētationibus aut patiendi aduerſa
⁊ conſolat⁹ es me in miſeria hui⁹ ſe-
culi: q̄d eſt regio moꝛtuoꝝ: in qua eſt
laboꝛ: doloꝛ: timoꝛ: tribulatio: tētatio
gemitus: ſuſpiriū Hic falſi felices ſūt
veri infelices. q: falſa felicitas vēa mi
ſeria ē Qui vō ſe agnoſcit in vera mi
ſeria eſſe: erit etiā in vera felicitate. et
tamē nūc q: miſer es: audi dominum
dicentē Beati lugentes Nihil taꝫ cō
iunctū miſerie q̄ꝫ beatitudo. Beati eī
ſunt iā ſpe: lugentes in re. q: adhuc ī
tribulationibus iſtis: in ꝑegrinatiōe
iſta: ī moꝛte iſta: miſerias iſtas patiū-
tur Contriſtat⁹ ē beat⁹ Cypꝛian⁹ ⁊ ce
teri martyres in paſſione: mō cōſola
ti ſūt in coꝛona. Dn̄s eī noſter ieſus
chr̄s adhuc īterpellat ꝓ nobis. Oēs
martyres q̄ cū illo ſt̄ int̄pellāt ꝓ no-
bis Nō trāſeūt int̄pellationes ipoꝝ
niſi cū trāſierit gemitus noſter. ⁊ cū
trāſierit gemitus noſter: oēs ī vna vo
ce. in vno populo: in vna patria mulia
miliū coniūcta pſallentibus angelis:
choꝛis celeſtium poteſtatuꝫ in vna ci
uitate viuētiū erūt Nullus ibi gemit
nec ſuſpirat: neq̄ꝫ eget: n̄ laboꝛat: vel
moꝛit̄ in pace ſēpiterna ibi ꝑfruimur
Ceſſāt oꝑa mīe. q: ibi nulla miſeria i-
ueīt̄. nec op⁹ erit ibi arādi: ſeminādi:
coquēdi. vel texēdi Nihil hoꝝ: neq̄ꝫ
aliqua nēcitas ibi erit Et vbi nēcitas n̄
erit neq̄ꝫ miſeria vel indigentia ibi
oꝑa neceſſitatis ⁊ miſerie non erunt
Quid ibi erit negociū vel actio nr̄a?
Nunq̄d amoꝛ noſter Caſſ. erit oci
oſus? Nequaq̄ꝫ: ſed erit quod dicit in
alio pſ° Beati qui habitant in domo
tua dn̄e. in ſecula ſeculoꝝ laudabunt
te Hec erit actio nr̄a laus dei Amas
ibi et laudas deū. hoc erit ibi negoci
um tuū. nō deſines ipm amare. quia
pulcritudo eius inſatiabilis ē Et nō
deſines eū laudare. q: ſemper eſuries
eū Nā d̄ ſapiētia dictū ē Qui te edūt
adhuc eſurient Hec dulcedo erit inef
fabilis Interiꝫ q̄d petit a nobis de⁹?
niſi fidem non fictam: ſpem firmā cha
ritatē purā Ambulet ergo q̄ſq̄s ī via
ferat patienter tētationes et moleſti
as ſeculi. ſuſcipiatq̄ꝫ in hac valle miſe
rie conſolatiōes dn̄i nr̄i Ieſu chr̄i q̄
ē bn̄dict⁹ ī ſecula ſeculoꝝ Amē.

FUndamēta.

eius. Titulus. Filijs cho
re pſ. cātici. Caſſ. Filij
choꝛe fideles ſignāt chꝛiſtianos q̄b⁹
ꝓpheta ciuitatē dei. i. eccl̄iaꝫ p̄dicat Hu
ſc̄m duos ſtat⁹ eiuſdē Pꝛimo ſc̄m ſta
tū q̄ militat in terris. a q̄ dr̄ pſ. q: ip-
ſenti ſtatu eccl̄ia oꝑat̄ Et ſc̄m futuruꝫ
ſtatum: a q̄ dr̄ cāticum. q: eccl̄ia triū
phās cāticis et laudib⁹ dei delectat̄.
Glo Intentione nos ad amorē mo
net celeſtis hieruſalem Nic. De ma
teria hui⁹ pſalmi dicūt aliq̄ hebꝛei q:
loquitur de ciuitate hieruſalem quā
edificauit ſalomon eā claudendo tri
plici muro ⁊ de templo q̄d edificauit
ibi valde nobiliter ⁊ ſumptuoſe vt pꝫ
iij. reg. ⁊ ij. palip. ſꝫ hoc nō videt̄ poſ-

ſe ſtare. q cum dr̄ infra Glorioſa dicta
ſūt de te. ciuitas dei In hebreo habet
Cela. q̄d ppetuitatē ſignificat a parte
p⁹. ꝓpter q̄d Hic. addit ſemꝑ: q̄d ē o/
miſſum in tranſlatione cōi Ciuitas ꝛ
templū q̄d edificauit ſalomon nō du
rauit in ppetuū. ſed ſolū cccxx. annis
ſm hebreos. ꝛ tūc nabogodonoſor ci
uitatē ꝛ tēplū deſtruxit vt hr̄. iiij. re.
vltimo: Sācti enim doctores noſtri
Hieronym⁹ Aug⁹. ꝛ Caſſiodo: dicūt
q iſte ps̄. loquitur ad lrām de myſte/
rio chr̄i ꝛ eccīe vt dictū ē. Propheta
ergo plenus ſpūſancto multū voluēs
apud ſe de cītate dei. faſtigiū eccīe mi
litantis deſcribēs ait

Undamēta eius .i. eccīe collo/
cata ſunt in mōtib⁹ ſanctis .i.
in chriſto et apoſtolis. Et hoc modo
Johā. loquitur in apoc. xxi. dicēs Et
mur⁹ ciuitatis habens fūdamēta. xij.
Et in ipis. xij. noīa. xij. apoſtoloꝝ: et
agni. Diligit dn̄s portas ſyon Por
te ſyon. i. eccīe q̄ deū hic ſpeculat̄ ꝑ fi
dem. dicunt̄ illa ꝑ que fit īgreſſus ad
eccīaꝫ militātē. ſ. exorciſmus. cathecif
mus. ꝛ baptiſmus ſuper omīa taber
nacula iacob .i. ſuꝑ cultum veteris le
gis. qui fuit ī pluribus tabernaculis.
Primo videlꝫ in tabernaculo facto
a dauid. ij. reg. vij Tertio ī templo ſa
lomōis iij: reg. vi. Glorioſa dicta ſt
de te. in veteri teſtamēto vt ptꝫ in
hoc libro pſalmoꝝ ꝛ in nouo teſtamē
te in pluribus locis ciuitas dei Ci
uitas ē ciuiū vnitas In eccīa xp̄o d̄ oī
bus nationibus vniunt̄ oēs ꝑ fidē ꝛ
charitatē chr̄i ꝑ q̄d efficiunt̄ ciues ce
leſtes ſm q dicit̄ ad epheſi. ij. Iā nō
eſtis hoſpites ꝛ aduene. ſꝫ eſtis ciues
ſanctoꝝ et domeſtici dei Cōſequēter
deſcribit̄ ciuiuꝫ multiplicatio q̄ facta
ē ꝑ p̄dicationem apoſtoloꝝ Unde di
cit Memor ero raab et babylōis. ſci
ētium me. Hic Raab ſm hebreos ꝛ
brūꝫ Hiero. ī trāſlatiōe hebraica non
eſt ꝓprium nomen illius mulieris me
retricis. q̄ recepit nūcios Joſue ꝛ ab/
ſcōdit. vt hr̄ Joſue. ij. ſed ē nomē ap
pellatiuū. et ſignificat ſuꝑbiā Aug.
Per quod intelligit̄ popul⁹ gētilis
ſuperbus idolatrijs ꝛ peccatis: q̄ nū
cios chriſti. i. apoſtolos ſuſcepit ꝛ p̄di
cationē eoꝝ ī cordibus ſuis abſcōdit
Per babylonem que interpretat̄ cō
fuſio. intelligunt̄ generaliter omnes
peccatores qui in confuſione peccato
rū ſunt. De his ꝗ dicit dn̄s ꝑ ꝓphe/
tam memor ero raab et babylonis
.i. gentium et peccatoꝝ ſcientiuꝫ me
.i. ꝑ fidē. q̄s conſequēter ꝑ ptes deter
minauit: dicens Ecce alienigene .ſ.
gentes tyrus .i. peccatores qui ſūt
in āguſtia pētētie ſicut prius fuer̄t
in anguſtia peccatoꝝ Nā tyrus angu
ſtia interp̄tatur ꝛ popul⁹ ethyopū
.i. q̄ peccatoꝝ fuerāt obſcuritate teter
rimi hi fuerunt illic .i. in eccīa dei
Caſſ. De quibus refulgentiū ſācto
rū numerus in illa celeſti patria com
pleatur. ecce glorioſa dicta ſunt de te
ciuitas dei Aug. que videlꝫ glorioſa
declarat. cum ſubiungit dicens Nun
quid ſyon dicet homo Ni. Syon
ſignificat eccīam. ꝛ ē hic dtī caſus. vt
ſit ſenſ⁹ Aug. Nūquid pur⁹ hō dicet
ſyon. i. ꝑſuadebit eccīe. iſtō videlꝫ glo
rioſuꝫ miraculuꝫ. quod ſequitur. vide
lꝫ ꝛ homo natus ē in ea .i. chr̄s hō
natus ē in eccīa ꝛ ipe. chr̄s fundа
uit eā videlicꝫ eccīam in apoſtolis ꝛ
credentibus. qui homo chriſt⁹ ē altiſ
ſim⁹ .i. deus Hoc ei ē impoſſibile de
puro homine fieri. vt quis fūdat ciui/
tatem et naſcatur in ea. q̄m fūdator ci
uitatis prior ē ciuitate Unde eccleſia
non potuit hoc de chr̄o hoīe credere.
niſi in chr̄o diuinitatem ꝑ opa mira/
culoꝝ intellexiſſꝫ Chr̄s eni hō nat⁹
ē in ea: ꝛ chr̄s de⁹ fundauit eā. Aug

Sic fundauit ciuitatem ecc͞iam.ĩ qua
ſpñaliter naſceret̃:quõ creauit mr̃ez
de qua carnaliter naſceret̃ Col. Vñ
et de btã virgine Maria põt hic vſ⁹
expõi ad litterã hoc mõ Nunqd ſion
Du.i.beata virgo.que de ſion.i.d̃ iu
deis ẽxit originẽ:nũquid dicet corde
ꝛ ore:ſupple hõ pur⁹ ẽ.qĩ dicat Non
dicet ꝙ filius ſuus pur⁹ hõ ſit:ſʒ poti
us ꝙ filius ſu⁹ benedict⁹.ſit de⁹ ꝛ hõ
Vñ de vtraqꝫ natura eius ſdiñgit:di.
ꝛ hõ natus ẽ in ea Ecce hũanitas
filij eius.ꝛ nõ dicit puer.ſʒ hõ natus
ẽ in ea Iuͣ illud Hieremi:xxxi. Femi
na circumdabit virũ Ni.ꝙ chr̃s ab in
ſtãti conceptiõis ſue fuit in vtero ma
tris homo pfectus ṽtutib⁹ ꝛ ſciẽtijs.
lʒ nõ ſ̃m quantitatez corpis Et ipe
chr̃s qui ẽ altiſſim⁹ ſ̃m naturã diuinã.
fundauit btãm virginez eã cõfirman
do ſua gratia:ita ꝙ nec mortalit̃ nec
venialiter peccauit Et bene iſta ſci/
mus ꝙ Dominus narrabit .i.narra/
ri faciet in ſcripturis populoꝝ .i.in
euãgelijs ad oĩs populos p̃dicatis ꝛ
deriuatis Et dic̃:narrabit:ꝙ ipe chri
ſtus nihil ſcripſit:ſed ſcribere euãge/
lia euãgeliſtis inſpirauit ꝛ principũ
.i.apoſtoloꝝ qui ſũt principes hoꝝ
videlʒ populoꝝ credentiũ qui ſcʒ
apoſtoli fuerũt in ea ſcʒ ecc͞ia.ꝛ ſcri
pſerũt chr̃i et ecc͞ie myſteriũ.vt patʒ in
epiſtolis pauli et alioꝝ aplõꝝ Conſe/
quenter deſcribitur ſecundus ſtatus
eccleſie ſcʒ triumphantis.in q̃ ẽ laus
iugis ꝛ perennis Vnde dicit Sicut
letãtium Du.ſicut:in hoc loco ẽ ex
preſſiuũ veritatis:ꝛ nõ nota ſimilitu
dinis Caſ:ꝙ pleniſſimum gaudium
iſtius mundi vix ẽ imago aut ſimili/
tudo aliqua future felicitatis Du.di
cit ĝ ſicut letãtiũ oĩm habitatio ẽ
in te Quod ſic legitur O tu ſion:ſup
na habitatio omnium beatoꝝ ẽ in te.
ſicut letantium:id ẽ omnes qui habi
tant in te iocundi ſunt ꝛ vere letantur.
quod de ecc͞ia preſenti non põt veri/
ficari.ꝙ ſemper ſunt in ea aliqui aſfli
cti meſticia temporali Et quia hic ṽſi
culus de beata virgine canitur:põt ꝛ
de ipa dici Sicut letantium omniuz
habitatio ẽ in te ſancta dei genitrix.
quia tu ſpes es.conſolatio.refugium.
turriſqꝫ fortiſſima ꝛ inexpugnabilis
omnibus qui ad te confugiunt. Vñ
cantat ecc͞ia Sub tuam protectionez
confugimus.vbi infirmi acceperunt
ṽtutem:ꝛ propter hoc tibi pſallim⁹
dei genitrix ṽgo Caſ. Laudata ẽ de
monſtratiuo genere ciuitas illa fide/
lium non tempalibus bonis:ſed eter
na felicitate mirabilis Col. Ex ſer
mone beati Fulgẽtij epiſcopi Conſi
derem⁹ dilectiſſimi deſiderabilem hu
ius ciuitatis felicitatem.inquantum
deſiderare poſſibile ẽ Vt enim vere ẽ
conſiderare null⁹ ſermo ſufficiet.De
ea enim in quodaz loco dictũ ẽ.Cõ
ſiderate quo aufugit dolor:triſticia:ꝛ
gemitus Quid in hac vita beatius v/
bi nulla ẽ miſeria.nullus dolor:nul/
l⁹ timor.nulla infirmitas.nulla diſcor
dia.ſed cuncta conſona.quia pax erit
et concordia omnium ſanctoꝝ letãti
um in ea:in qua regem chr̃m in deco/
re ſuo ſpeculantur:cuius pulcritudo.
cuius gloria ꝛ maieſtas hũanũ exce
dit ſenſum O ꝙ̃ grandis leticia:ꝙ̃ ex
cellens ſanctoꝝ gloria:cuiꝫ vnaqueqꝫ
facies fulgebit ſicut ſol.ꝛ deus erit
omnia in omibus O quanta illis icõ
muni leticia:qualis felicitas ſanctoꝝ
omniuz.qui hic dominica p̃cepta ſer
uãtes.et ad celeſtes theſauros terre/
na patrimõia trãſferẽtes:illic inenar
rabili iocunditate letãtur Preſta nõ
bis domine ieſu chriſte rex eterne vt
ꝙ hic verbis de gloria tãte felicitatis
explicare nõ poſſimus:ibi in eterna
beatitudĩe te donãte cernamus.Qui

cū patre et ſpiritu ſancto viuis ⁊ re/
gnas deus in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Domine deꝰ.

Titulꝰ. Cāticū pſal. filijs
chore In finē p melech/
ad reſpōdēdū intellectꝰ eman iſraeli/
te. Hu. Sciendū ꝙ in pſalmis illis v/
bi in titulo apponit pſal. ſignificat ꝙ
ille pſal. agit de opatiōe: vbi āt appo
nit cāticū. ibi agit d̄ ſpūali leticia. vbi
āt vtrūq; ſicut hic: inſinuatur ꝙ de
vtroq; agit. vnde poteſt de facili in/
telligi titulus iſte. Cuius ſēſus talis
ē Hic pſalmus dirigit nos in finē. i.
chr̄m vt ſepe dictum ē. ꝙ ad ipm ten
dimus tanꝙ ad finē nos pficientē. ⁊ ē
canticum pſ. ꝙ hortatur nos ad ope
randū in leticia ſpūali. Et cantatur fi
lijs chore. i. imitatoribꝰ paſſiōis chr̄i
p melech ad reſpondendū Melech i
terp̄tatur chorus. Filij ergo chore. h̄
ē vere chr̄iani debēt eē q̄i chorus per
latam imitationem paſſionis chr̄i re/
ſpondentes p̄centori chr̄o. q̄ pmus in
cepit pati volūtarie ⁊ cū leticia ſm̄ ꝙ
dicit petrꝰ. i. ij. chriſtus paſſus ē p no
bis: exemplū vobis relinquens vt ſe/
q̄mini veſtigia eius. Et hic ē intellectus
eman. i. cohēdum chr̄i. Nā eman frat
interp̄tat. Et addit iſraelite. ꝙ tales
imitātur chr̄m. qui ſūt iſraelite. i. ſolū
deū intētionis oculo ī ſuis opibus ꝯ
ſiderātes. Nā iſrael videns deum int
pretat. Intētione monet chriſti paſſi
onē imitari. Ni. Nā ſm Augm. ⁊ Hie
ronymū materia huius pſalmi ē Paſ
ſio dn̄i noſtri ieſu chr̄i. quā pſalmiſta
puidit p ſpm̄ ꝓphetie. ⁊ eā ſcpſit ī hꝰ
pſalmo ī pſona chr̄i hoīs ad prēz. di.

Domine rōe generalis guberna
tionis Hug. deus auctor ſa
lutis mee p quē ſpero ſaluari. Caſ.
Nam qui ſalutis ſue deum ꝯfitetur
auctorem. omnia que oportuerat dici.

pleniſſime ac breuiter explicauit. Sic
magiſter optimus cū patrē precat
nobis quēadmodū ſupplicare debea
mus oſtendit ⁊ addit in die. i. in p/
ſperis clamaui orādo ⁊ nocte. i. ī
aduerſitate corā te. intētiōe pura vt
ꝙ vtrūq; tempus humanā vitā com
plectit: iugiter ſe dn̄m oraſſe declarat.
Intret in conſpectu tuo orō mea
Ni. Eſt enim orō quaſi nuncius ad
deum. cui pmo datur acceſſus ⁊ ſecun
do audientia. ꝓpt̄ q̄d ſequitur inclina
aurē tuā ad pcem meā exaudiendo
eam per effectū. Caſſ. Inclinat āt au/
rem ſuā dominus: cum miſericors di
gnatur audire. Cauſam ſue orōis o/
ſtendit dicens Quia repleta ē malis
anima mea. Malis vtiq; non ſuis. q̄
peccata nō habuit. ſ; delictis mūdi q̄
bus laborabat humanitas. Peccata
enim populi pereuntis. pius miſera/
tor ad anīe ſue moleſtiā traxerat dū
omnibus condolebat. Hug. et vi
ta mea corpalis inferno appropīqua
uit. i. morti expoſitus ſum. ꝙ q̄ ē in
morte ꝓpe infernum eſt. Deīde culpat
eos qui putabant chr̄m mortuū fuiſ
ſe ſicut communiter alij moriūtur di
cens Eſtimatus ſum a iudeis cum
deſcendentibus in lacum. ꝙ ſicut re
liquos peccatores me morti ſbire ar
bitrati ſunt. et deſcendere in lacū ſe
pulcri vel in pfundum inferni. factꝰ
ſū ſicut hō ſine adiutorio. i. reputa/
tus ſū apud eos quaſi nullū habēs
adiutorem ad liberādū. Vn̄ dixerūt
Mat. xxvij. Alios ſaluos fecit. ſeipm
nō pōt ſaluum facere. Sꝫ oñt ꝙ ita ñ
erat ſicut illi eſtimabant. Unde addit
inter mortuos liber. Caſſ. Solus
inter mortuos liber fuit. qui ipa mor
tis clauſtra confregit. Et licꝫ ſic eſſē
liber vt ꝓpria poteſtate ponerem aīā
meam ⁊ iterū reſumerem. tamē eſti/
matus ſū Sicut vulnerati. i. flagicijs

oſſ. qui exigentib⁹ ſuis culpis occidū
tur. Unde trāſlatio hebraica hȝ. ſicut
interfecti etiā me putauerūt. Tꝗ dor
mientes in ſepulcris quoꝝ nō es me
mor amplius. i. tꝗ vnum de malefa
ctoribus q̄ peccatis exigētib⁹ a te red
duntur alieni. Aug. Et. propter hoc
ipſi. videlȝ iudei. de manu tua. i. d̄
adiutorio tuo. repulſi ſūt. q̄ me ſine
adiutorio tuo putauerūt. Poſuerūt
me in lacu inferiori. Lacus quoq̄ po
nitur ꝓ torculari. ſicut ibi Math. xxi.
Et fodit in eo torcular. poſuerūt me
in torculari crucis. et addit inferiori:
i. i vilıſſimo tormento cū latrōib⁹. vñ
ſbdit. in tenebroſis. i. inter malefa
ctores pc̄cis obſcuratos. ꝙ inter du
os latrones crucifixus ē. Et i vmbra
mortis. i. in morte carnis. Mors enī
carnis vmbra ē eterne ⁊ vere mortis.
ſicut ſomnus vmbra ē huius mortis
carnalis. Deinde oñt ꝙ nō tm̄ mortē
⁊ oīa tormenta ante mortem paſſus
ē. Vñ ſbiūgit. Sup me cōfirmatus ē
furor tu⁹. Hie. ꝙ peccata gētiū i me
ſuſcepi. Idcirco furorē tuū. i. rigorē
iuſticie quē in gētib⁹ effuſur⁹ eras ſu
per me vēire feciſti. Vñ ſbdit. Et om
nes fluctus tuos. Hu. i. oīa tormen
ta. induxiſti ſup me. ꝙ colaphizat⁹:
conſputus: ligatus: flagellatus: cru
cifix⁹: lancea ꝑfoſſ⁹ ſum. Caſſ. Crede
bat ei deus induxiſſe ſup chr̄ȝ āpliſ
ſimas indignationes: quādo euȝ ꝑtu
lit crucifigi: mortem illam putantes
penalem. cum diſpenſationis eius glo
riam non viderunt. Sequitur. Lon
ge feciſti notos meos a me. videlȝ
apoſtolos ⁊ diſcipulos meos: qui om
nes me relicto fugerunt. Mat. xxvi. Et
poſuerūt me. videlicȝ iudei. abomi
nationē ſibi. In abominationē chri
ſtus a iudeis tunc poſitus ē: qñ ꝑtere
untes ſcribe et phariſei crucifixo im
putabant dicentes. Vach. qui deſtru
it templum dei: ⁊ in triduo illud ree
dificat. ⁊ cetera q̄ ſequūtur. Tradit⁹
ſum. a iuda ad mortem. Hu. Et nō
egrediebar. i. non manifeſtabaȝ exte
rius ꝙ deus erā. vñ Iſa. xlv. vere tu
es de⁹ abſconditus. Latuit enī ſb infir
mitate carnis ⁊ ſuſtinuit execrandas
iniurias: vt patiētiā docēt. Caſſ. Vel
de cuſtodia non ē ingreſſ⁹ in qua euȝ
pilatus quaſi hoīeȝ inualidum retru
ſit. Oculi mei lāguerūt ꝓ inopia. Duȝ
nuſq̄ legimus oculos chr̄i corꝑales
infirmatos fuiſſe: reſtat vt oculos ei⁹
apoſtolos intelligere debeamus: qui
ī corꝑe eius. i. in ecc̄ia tꝗ oculi celeſti
lumīe viguerūt. Hu. Hi ei infirmati
ſunt pre inopia conſtātie ⁊ fidei: cū fu
gerunt vt dictū ē. Clamaui ad te do
mine. Mat. xxvij. dicens Heli heli la
maȝabatāi. tota die expādi ad te ma
nus meas. in cruce. Unde Iſai. xlv.
Extēdi manus meas tota die ad po
pulū incredulū. Vel dic̄ oꝑa ſua qb⁹
fact⁹ ē pr̄i obediēs vſq̄ ad mortē cru
cis. Aug. Sȝ ꝙ ſolis ꝑdeſtinatis ad
eternaȝ vitā. et nō oībus ipis int̄ q̄s
facta ſt̄ eius bona oꝑa ꝓfuerūt. Ido
conſequēter adiecit. Nunquid mortu
is. non corꝑe ſed corde. i. obſtinatis
q̄s tua miracula ad vitā fidei nō mo
uerūt. facies mirabilia? quaſi dicēt
Caſ. Lib⁹ nō ꝓderūt oꝑa tua: ſȝ ipis
mirabilia tua ſt̄ ad ſalutē: q̄ magna
lia tua ſb credulitate cōſpiciunt. Hu
Aut medici. i. boī ꝑdicatores q̄ me
dici dicunt̄ animaꝝ. ſuſcitabūt. mor
tuos in peccatis. vel ī ꝑfidia. Et confi
tebunt̄ tibi? ꝑ fideȝ. quaſi dicat Nō.
ꝙ fruſtra laborat exterius lingua ꝑ
dicatoris. niſi interius oꝑetur gratia
ſaluatoris. Corpus āt ſubditū pc̄cis
ſepulcrū ē aīe mortue: quā nemo pōt
ad vitam btām reſuſcitare niſi ſolus
de⁹. etiā ad lr̄aȝ. Caſſ. Si medici pñt
beneficio artis ſalutē impendere lan

guorib⁹. nullatenus tñ pñt mortuos
reſuſcitare. Nūquid narrabit aliqs
exiſtens in ſepulcro videlȝ peccati
miaȝ tuā. Au. Cui⁹ mors aīe iacet
ſub corpis pondere. ⁊ veritatē tuaȝ
in pditione. Hu. i. in cōuerſatione
peccati. quaſi dicat Nō. Caſ. q᷑ nemo
putaᵗ ṽitatē dixiſſe: quā videᵗ negli-
gēs preterire. Perditio quippe iuſte
vocata eſt: vbi veritas nō admittiᵗ:
ȝ ſola obſtiatio cuſtodiᵗ. Hu. Nū-
quid cognoſcenᵗ in tenebris pecca-
toꝝ mirabilia tua. i. mia tua p quaȝ
mirabilia operaris: peccatores iuſtifi-
cādo: hoc nō cognoſciᵗ in peccatis:
q᷑ lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eaȝ
ñ cōprehēderūt. ⁊ Nūquid etiā cog-
noſceᵗ iuſticia tua in terra obliuio-
nis. hoc ē in corde peccatoris. Caſſ.
Sȝ hec oīa ideo dicta ſunt. ne ī infer-
no eius aīa relinquereᵗ. ſed ei celerri-
ma reſurrectio pueniret. Deinde chri-
ſt⁹ qui in pſona capitis de ſua paſſio-
ne locutus ē quaſi pcentor: hic in pſo-
na membroꝝ reſpondet: dicens Et
ego ne cū illis mortuis perirem ad
te dñe clamaui qui potes ī peccatis
mortuos ſuſcitare. ⁊ infirmos curare.
Et q᷑ ad clamorē ſequitur grā q̄ ī o-
ratione impetraᵗ: addit ⁊ mane. i.
in tpe grē oꝛō mea pueniet te. vētu-
rū ad iudicium. Aug. Ut āt oꝛō iſta
ferueſcat ⁊ exerceaᵗ: differᵗ populo fi-
deli bonū: q̄d in eternuȝ dabiᵗ: ⁊ mala
trāſitura crebreſcūt. Jdo ſequiᵗ Ut
q̄d repellis dñe oꝛōem meam. Hu.
Oratio eni repelli videᵗ. dū differtur
dari q̄d petitur. Differtur eni vt ardē-
tius appetatur auertis faciem tuaȝ a
me. Loquitur de deo ad modū hoīs-
q᷑ hō auertit faciem ab eo. quem non
vult exaudire. Au. Auertit ei de⁹ ab
oꝛōibus facieȝ non exaudiēdo id q̄d
volunt: qñ ſibi neſciunt nō expedire
quod petunt. Sequiᵗ vox eccīe p mē-
bris ſuis dicens Pauper ſuȝ ego eſu-
riens et ſitiens in hac peregrinatiōe
bōa vnde ſatiabor in patria ⁊ ī labo-
ribus etiam ſum a iuuentute mea
Hu. ſ. a tpe Abel. Tūc ei fuit iuuēt⁹
eccīe: ⁊ ex tunc fuit crebro in multis
tribulationibus. Unde in alio pſ°. di-
cit Sepe expugnauerūt me a iuuētu-
te mea exaltatus āt in diuitijs ⁊ ī
potētia ſeculari humiliatus ſum. a
tribulatiōe inſurgente ⁊ cōturbat⁹
tranquillitate amiſſa pacis. Quia vn-
de videᵗ eccīa exaltata ⁊ dña facta. iñ
magis ē effecta ſerua principib⁹ ⁊ ty-
rānis. q᷑ iā nō ē ī eccīa q̄ principib⁹ ⁊
tyrānis eā opprimētib⁹ ſe audeat op-
ponere. eo q᷑ oēs timēt diuitijs ſuis.
Aliter Ut ſit vox pplī peīcētis. Caſſ.
exaltatus ſū tumēs in cogitatione
tpalium diuitiarū humiliatus ſum
in cōfeſſiōe peccatoꝝ ⁊ turbatus ſū
cōfuſ⁹ depreſſione cōtritiōis. qñ illa
q̄ male geſſeram. pnīe medicamento
dānaui. O btā pfeſſio q̄ eternū tollis
opprobriū. Nā q̄cq̄d ī reatū venerit: p
pniam ppetuis ſeculis erit abſolutuȝ.
In me. i. p me: ſic trāſlatio hebrai-
ca hȝ. trāſierūt ire tue. Hug. i. caſti-
gatiōes quib⁹ me purgas ⁊ emēdas.
Et bene dicit: trāſierᵗ. q᷑ q̄s dñs ī h̄
ſeculo corripit ⁊ flagellat: in ipſis ira
ei⁹ nō manet. ſed tranſit in reprobis:
q̄ h̄ nō caſtiganᵗ. Ira dñi pſeuerat: ſic
de talibus dr̄ Jo. iij. Nō videbit vitā.
ſed ira dei manet ſup eū. Caſſ. ⁊ ter-
rores tui de futuro iudicio conturba-
uerūt me. q̄s oīs caro peccatrix for-
midare dinoſciᵗ. Hug. Circūdede-
rūt me hmōi tribulatiōes ⁊ terrores
ſicut aqua. i. abūdāter tota die cir-
cundederᵗ me ſimul vt maior eſſet
tribulatio et caſtigatio. Elongaſti a
me amicū ⁊ primū: ⁊ notos meos a
miſeria ſupple mea Caſſ. Hec fre-
quenᵗ pijs martyrib⁹ cōtigerᵗ. a q̄b⁹

terrore mortis officia hūana ſbtracta ſūt. Col. Trāſlatio romana ſic habz Longe a me feciſti amicū ⁊ ſodalem: notos meos abſtuliſti. Que genera hominum ſūt longe frequēter a fidelibus in tribulatione aut ī paupertate ꝯſtitutis. Unde puer. xiiij. Etiā ꝓximo ſuo paup erit odioſus: amici vero diuitum multi. Caſſ. Cātatur iſte pſ congrue ⁊ concorditer filijs chore .i. chriſtianis ſicut ī titulo pdictū ē: qm̄ fidelis populus chrī ſecut⁹ ſcīſſimaz paſſionē deuota imitatiōe reſpōdet. hīc enī cōfeſſores carcer tenuit incluſos. hīc martyꝝ purpura et byſſo ꝓciosior. ſanguis emanauit. hic apoſtoloꝝ dcā ꝑ totū orbē tonuerūt. hic tanq̄ ſol puriſſimus fides ſācta ꝓceſſit. hic ad tpales ſeculi moleſtias ꝑferendas chrīani fideles animant. vt eterne vite pmia conquirant. Qua ꝓpt null⁹ paueſcat miſerias q̄ faciūt btōs: nullus tormēta formidet q̄ dant ꝑpetuaz ſoſpitatē: nullus timeat triſticiā: q̄ gaudium tribuit ſēpiternū. Quis enī erubeſcat penas: moleſtias: paupertatē: ⁊ miſerias corpales q̄s chrūs dn̄s ꝑferre dignatus ē? Quis ſane mētis putet opprobrium q̄d elegit creator cūctoꝝ ſuſtinere? Quocirca ꝓ eo ſbeam⁹ mundanā calamitatē. ſi cum ipō pennē volum⁹ habere portionē. Col. Si cū compatimur: ⁊ conregnabim⁹ chrīo dn̄o. quē nos ſupplices deprēcamur. vt nos ſua paſſione a laqueo inferni liberatos: ſua fortitudine roborare: ⁊ de ſecūde mortis nexib⁹ dignet abſoluere: q̄tenus expediti ⁊ liberi regno eius mereamur adiūgi. qui ē benedict⁹ in ſecula ſeculoꝝ Amē.

Miſcdias domi

Titul⁹. Intellect⁹ Ethan iſraelite. Aug. Dn̄s chrūs ānunciatur ī hoc pſalmo. ī q̄ agitur d mutatiōe veteris teſtamenti ⁊ confirmatione noui: ⁊ de ſpe quā hēmus ī dn̄o noſtro ieſu chrīo. Ethan vero robuſt⁹ interpretat. ⁊ iſraelita vir vidēs deū iterptatur. Nic. Itaq̄ ꝓpheta ꝑ ſpm̄ intelligēs chrī regnū futurū ⁊ ꝑpetue duratuꝝ. Glo. Infirm⁹ ī ſe ſz ī mia dei robuſt⁹: ab eadē ſic icipit .d.

Mias dn̄i. Nic. Licet ī dō tm̄ ſit vna mīa. ſic et vna voluntas. tamen hz multos effect⁹ ex quib⁹ nominat in plurali. Hie. Multitudo beneficioꝝ ḡ intelligitur q̄ dn̄s pr̄ miſericorditer ꝑ filiuz ſuū eccīe ſue. cōtulit. q̄bus hoīez peccato mortuū dignat⁹ ē viſitare ꝑ filiū. Col. Beat⁹ Bernardus ſeptē aſſignat mīas dei: ſic dicēs Septē inuenio in me dei mias. Prima ē q̄ a multis peccatis adhuc ī ſeculo me poſitū cuſtodiuit: mihi occaſionem peccādi ſbtrahendo: ⁊ virtutem peccatis reſiſtēdi dādo. Hīc in multa cecidi: ſic ⁊ ī alia poterā cecidiſſe peccata: niſi cunctipotētis pietas me cōſeruaſſz. ¶ Secūda mia fuit expectatio ſuſtinentis: qua tardabat mihi inferre vltionē. Ego peccabā: ⁊ ipe diſſimulabat. Sz q̄d ꝓdeſſz expectatio. niſi ſequeret penitudo? Cumul⁹ eſſet dānationis dicente dn̄o. Hec feciſti ⁊ tacui ¶ Tertia mīa fuit q̄ ad pn̄iam me conuertit mutās cor meū. vt amara mihi fierent q̄ male dulcia prius erāt ¶ Quarta mīa fuit q̄ ex toto indulſit mihi peccata mea: vt in eoꝝ numero me inueniret: de quibus pſ ait. Beati q̄ꝝ remiſſe ſt̄ iniq̄tates ¶ Sequit quita mia ꝑ quā mihi cōtinendi deīceps ⁊ emēdati⁹ viuēdi pſtitit virtutē: ne rcidiuū paterer: ⁊ eēt nouiſſim⁹ error peior priore. ¶ Sexta mia eſt grā ꝓmerendi bona etna. q̄ grā ī tribus conſtat. ſ. in odio pteritoꝝ maloꝝ: in contēptu pn̄tis ſeculi. ⁊ in deſiderio futuroꝝ bonoꝝ. ¶ Septia mia eſt

ſpes obtinendi gaudia ꝓmiſſa. Mias
ꝙ dñi Nic. in eternũ cãtabo. nõ ſo
lũ ĩ pñti cũ iuſtis: ſed etiã cũ ãgelis ĩ
futuro Hic obijcit Gre. li. iiij. mor. d.
Ubi nulla erit miſeria: quõ erit mia?
Ideo ꝙ ſcim⁹ ꝙ mia ſaluati ſum⁹. ſꝫ
memores ei⁹ mĩe erim⁹. ñ tñ ĩ mẽoria
doloꝝ. ſed ĩ iocũditate gaudioꝝ Caſ.
Sequit In generatiõe. .ſ. iudeoꝝ
ꝛ generationẽ. gẽtiũ .i. corã iudeis ꝛ
gentib⁹ Hie. Anũciabo veritatẽ tuã
.i. chꝛĩ tuũ. in oꝛe meo. ĩ ꝗ fit cõfeſ
ſio ad ſalutẽ Caſſ. Et bene dicit in o
re meo. ꝙ ꝗd ex oꝛe ꝓgredit: cito dila
bit. ꝗd vero in oꝛe verſatur diua de/
uotione celebratur Nic. Ratio hui⁹
laudis pͥcipaliter ẽ ꝑpetuatio regni
chꝛĩ vñ ſbdit Qm̃ dixiſti .i. oꝛdina
ſti in eternũ mĩa tua edificabit in ce
lis. ꝙ ꝑ effectũ diuine mĩe circa chꝛĩ
myſteriũ repat ruina ãgeloꝝ. Uel.
qm̃ dixiſti ꝑ ꝓphetas Caſ. mĩa edi
ficabit in celis .i. ꝑ apoſtolos ꝗ celi
appellant Mia tua faciet de ꝑfidis fi/
deles. vñ aploꝝ pdicatiõib⁹ actum ẽ.
vt depulſa idolatria ĩculcaret gẽtib⁹
religio chꝛiana. ꝑpabit veritas tua.
Petr⁹. cãtoꝛ. ꝙ in apoſtolis veritas
ꝓmiſſionũ dei ꝗdãmõ ẽ oſtẽſa Dixi/
ſti etiã Diſpoſui teſtamẽtũ meũ Hu
.ſ. nouũ ĩ ꝗ ẽ ꝓmiſſio hereditatis cele
ſtis. et h̃ teſtamẽtũ cõfirmatũ fuit in
moꝛte chꝛĩ ſicut dic̃ apo. ad hebre. ix.
Seqt vox pr̃is de chꝛĩo. Iuraui .i.
ſtabilit ꝓmiſi. dd̃ ſeruo meo .i. chꝛĩo
dño ꝗ ex genere dd̃ carnẽ aſſũpſit. et
deo pr̃i tꝫ ei⁹ fu⁹ oues ꝑditas ad cau
las padiſi r̃ducit Ipi ãt h̃ ꝓmiſi vide
lꝫ. vſqꝫ in etnũ ꝑparabo ſemẽ tuũ
.i. fideles in te credentes Et edifica
bo ĩ generatiõe ꝛ generatiõeꝫ .i. ĩ et
nũ ſedẽ tuã. Caſſ. Ipi ei tũc ſedes
ꝓmittebatur. ꝗ poſtea ĩ ſãctoꝝ pecto
rib⁹ erat faciẽda Hug. Sedet in no
bis chꝛs: nunc regẽs ꝑ gratiã: ꝛ in fu
turo regnãs per gloriam Hie. Se/
quitur vox ꝓphete ad patrem. Cõ
fitebunt celi mirabilia tua: etenim. Ue
tiam veritatẽ tuam in eccia ſancto/
rũ. id eſt apoſtoli predicabunt ieſum
chꝛiſtum. et que per eum operaris in
congregatione ſanctoꝛum Et merito
chꝛiſtus laudãdus eſt ꝛ predicandus.
Quoniam quis in nubibus equabi/
tur domino. in prophetis. qui vtiqꝫ
nubes dicuntur propter pluuiam do
ctrine. aut quis erit deo ſimilis in fi
lijs dei? Multi ſunt filij dei per ado
ptionẽ: ſed nullus vnigenito deo ve
ro poteſt aſſimilari Hug. Propter
quod ſubditur Deus qui glorificat
in conſilio ſanctoꝛum. Quoꝛum con
ſilium eſt vt ab oĩbus glorioſus pdi/
cetur et laudetur. Caſſ. Ipſe enim
dominus chꝛiſtus qui ſic predicatur
a ſanctis magnus. dicitur. quia de⁹
eſt ꝛ terribilis. a poteſtate mirabili
ſuper omnes. tam angelos ꝙ̃ ſan/
ctos qui in circuitu eius ſunt. Hie.
id eſt qui in dono gratie eius per in/
nocentiam vite appropinquare meru
erunt Caſſ. Iure ergo ſuper eos.
ille ꝓbatur excelſus. per queꝫ omnes
noſcũtur eſſe glorioſi. ꝓpt ꝗd adhuc
ſubdit Dñe deus virtutũ. Ni. .i. an
geloꝝ ꝗ ſũt executores diuĩe volũtã
tatl. vñ ꝛ vn⁹ oꝛdo medie hierarchie
nomiat vtutes. qs ſimilis tui. qi di
cat. null⁹ ꝑ eqlitatẽ. potẽs es dñe.
ꝓpt infinita ꝗ ſoli dõ ꝯpetit. ꝛ veri
tas tua ĩ circuitu tuo. veraces tui aſ
ſociant tibi ĩ pñti ꝑ grãꝫ: ꝛ ĩ futuro ꝑ
glãꝫ Hu. Tu dñaris ptãti maris .i.
pͥncipi h⁹ ſeculi. motũ ãt fluctuũ ei⁹
tu mitigas .i. tẽtatiões ꝗs ꝯmouet
fuis tuis. vnde prima ad choꝛ. x. Fi
delis de⁹ ꝗ nõ patiet vos tẽtari ſupra
id quod poteſtis ferre Tu humili
aſti ſicut vulneratũ ſupbũ .i. diabo
lum qui propter ſuam ſuperbiaꝫ tãqꝫ

vulnerat⁹ et deiect⁹ de celo corruit ī
trā. i brachio v̄tutis tue. i. ī potētia
diuinitatis tue. vl' ī brachio extēſo ī cru
ce. diſperſiſti. q̄ſi victos ⁊ confuſos
oēs inimicos tuos. tā demones q̄
infideles iudeos qui ꝑ orbē terraꝝ
ſūt diſperſi. Tui ſūt celi. Iſtud myſ
tice exponitur multipliciter chr̄z cō
mendādo. Vn̄ dicit ꝓpha. O chr̄e. tui
ſunt celi. i. ſācti viri q̄ in terris poſiti
celeſtē agūt vitā. ⁊ tua ē trā. i. eccle
ſia ꝑ illos celos ꝯpluta pluuia doctri
ne ⁊ exēplo ſancte vite. Et merito tua
ē. q̄ orbem terre. i. vniuerſalē eccle
ſiā ꝑ orbē terre diffuſā ⁊ plenitudinē
eius. i. ſ. omēs chriſtianos qui implēt
eā tu fūdaſti. i. firmaſti ī fide. aqui
lonem. i. diabolū qui dixit. Ponā ſe
dem meā ad aquilonem. ⁊ ero ſimilis
altiſſimo. ⁊ mare. i. elatos ⁊ malos
hoīes huius ſeculi tu creaſti. nō in
quātū mali ſūt. ſed inquātū homīes
ſunt. Deinde cōmēdat chr̄m a conuer
ſione hoīz dicēs. Thabor ⁊ hermon
in noīe tuo exultabūt. Nic. Tha
bor ē mōs in terra ꝓmiſſiōis. in quo
fuit denūciata victoria barach de ſiſa
ra Iudicum. iiij. Hermon ē mons ꝓ
pinquus loco iordanis. vbi trāſierūt
filij iſrael ſicco pede. Hug. Thabor in
terp̄taṫ lumē veniēs. ⁊ ſignat iudeos
ad q̄s p̄mo vēit lumē cognitiōis dei
ꝑ legez. Hermon: iterp̄taṫ anathema
eius. et ſignat gentes q̄ p̄us erāt ana
thematizate. i. ſepate a deo ꝓpṫ idola
triā. De his ḡ dicit: thabor ⁊ hermon
. i. iudei et gētiles coniūcti in chr̄o tanq̄
in lapide angulari. O chr̄e i noīe tuo
exultabūt. ideo q̄ a chr̄o chriſtiani vo
cabunṫ. ⁊ ꝑ illū nomē ſaluabunṫ. act.
iiij. Ideo ſb̄diṫ tuū brachiū. q̄ rede
miſti chriſtianos. ⁊ diſꝑſiſti inimicos
eius cū potentia. qua potes ⁊ ami
cos defendere ⁊ inimicos ꝑdē. ⁊ vt h̄
fiat. Firmeṫ man⁹ tua. i. opatio vidi

ete tue ꝯ̄ iīmicos nr̄os. ⁊ exalteṫ de
xtera tua. i. augeatur numerus coꝝ
q̄ ī dextēa ſūt ꝯſtituēdi. Poſtea cōmē
dat chr̄z a iuſticia: di. Iuſticia ⁊ iudi
ciū p̄patio ſedis tue. i. ſedes tua vi
delz ptās iudiciaria q̄ etna ē tē appe
bit parata. qn̄ in generali r̄ſurrectiōe
veniēs ad iuſte iudicandū. Et interi
anteq̄ veniet ſecūd⁹ aduētus tuus.
Mia ⁊ veritas p̄cedēt faciē tuā. q̄ſi di
cat. anteq̄ faciē iratā oſ̄dēs ī iudicio
mīa qua deles p̄ctā. ⁊ veritas qua ſol
uis ꝓmiſſa: p̄cedent faciem tuaz iratā
vt dictū ē. Caſſ. Poſtq̄ Ethā ille ſā
ctiſſimus quē titul⁹ ꝓmiſit viſus ē dei
p̄dicaſſe myſteria. bti ppl'i multipha
rias laudes aggrediṫ: dicēs. btūs po
pul⁹ q̄ ſcit iubilationē. Hic ē princi
pium verſus ſ̄m trāſlationē rōnaz. i.
q̄ immēſā leticiā ſuā nō in ꝓprijs viri
bus: ſz in dī cognoſciṫ poſuiſſe v̄tute.
Gre. libro. xxxiiij. moraliū. Iubil⁹
diciṫ. qn̄ ineffabile gaudiū mēte cōci
piṫ. q̄d nec abſcondi poſſit. nec ſ̄mōi
b⁹ explicari. ⁊ tn̄ quibuſdā motib⁹ ꝓ
diṫ: q̄uis nullis ꝓprietatibus exp̄ma
tur. Nō ei ait. q̄ loquiṫ: ſed qui ſcit: q̄
ſciri q̄dē iubilatio itellectu poteſt. q̄
uis exprimi nō pōt. Caſ. Ille v̄o po
pulus beat⁹ ē. q̄ laudes dei nō ſolum
ore cātat: ſed etiā lumīe mētis intelli
git. Intelligere āt ſiue ſcire ē ſcriptu
ras ſanctas catholicis regulis: vt q̄s
ꝑſcruteṫ ſi dc̄a patrū ſalutari dogma
te cōp̄hendat: addidit p̄miū q̄d tales
ſequiṫ viros. Hie. Dn̄e ī illumina
tiōe vult⁹ tui ābulabūt. i. ī illumiatio
ne ſpūſſancti. Hu. Bene viuēdo ꝓfici
ent. ⁊ in noīe tuo. chr̄iano. exulta
bunt tota die. i. toto tpe. Caſ. Vite
ſue. q̄ non decz aliquādo deſinere. vn
de cōſtat perpetua et copioſa gaudia
prouenire. Hugo. Et in iuſticia
tua. id eſt in iuſta vita a te eis data.
exaltabuntur. Caſſ. qn̄ ī illa reſur

rectione fuerit ad dexterā collocati.⁊ dn̄s dicturꝰ ē eis Uenite bn̄dicti p̄ris mei ꝑcipite regnū. Ecce qualia dona pata dicit ſcientibꝰ iubilationē. Qua/ ꝓpter negligētiā noxiā ꝓijciamꝰ ⁊ ad intelligentie beata ſtudia cōcitemur: vt et hic donāte domīo ſuaui exinde epulatione paſcamur: ⁊ ibi ꝑpetue le ticie munere ꝑfruamur Hug. Dico ꝙ hic ꝑſeuerabunt.⁊ in futuro exalta bunt. Qm̄ gloria ꝟtutis coꝝ tu es. ꝙ de bonis que faciūt nō q̄rūt glori/ am apud mūdū.ſꝫ tm̄ apud te: in quo gloriant̄ de ſuis ꝟtutibus ⁊ in bene placito tuo .i. in bona voluntate tua ⁊ nō in noſtris meritis exaltabit̄ i futuro cornu noſtꝝ .i. illa ꝑtās: illa dignitas quam habebimus i futuro. Ni. Et ꝙ ꝑ beneficiū incarnatiōis chriſti ē aſſecutio beatitudīs: ideo ſb dit dicens Qm̄ domī ē aſſūptio nr̄a .i. chr̄s dn̄s aſſumpſit carnē nr̄aꝫ in vnitate ſuppoſiti ⁊ ꝑ id ē. hec aſſū/ ptio ē ſancti iſrael regis noſtri .i. ie ſu chr̄i qui ꝓprie dicitur iſrael .i. vir vi dens deuꝫ. ꝙ aīa eius clare vidit deū ab inſtanti creationis ſue Hu. Poſt ꝙ̄ ꝓpheta in ꝑſona ſua locutus ē lau dans dei mīas: nūc deū pr̄eꝫ inducit multa de filio ꝓmittētem: p̄mo dicēs deo pr̄i Tunc qn̄ p̄dicta mihi reue labas locutꝰ es in viſiōe .i. occulta reuelatiōe ſanctis tuis Caſſ. Qui in cōtemplatiōe certiſſima conſtituti viderūt mēte q̄d ore p̄dicabāt. Hinc ē ꝙ prophete etiā videntes nūcupā tur ⁊ dixiſti .i. ꝓmiſiſti: hoc videlꝫ quod ſequitur poſui iā ꝑ p̄deſtina/ tionē adiutoriū hūani generis i po tēte .i. in chr̄o q̄ in alio pſ°. dicit Ego āt ꝯſtitutus ſū rex ab eo ſuꝑ ſion mō tē ſcm̄ eiꝰ ⁊ exaltaui electuꝫ videlꝫ ieſū chr̄m de plebe mea Hie. Qui ꝓptea electꝰ d̄ populo dicit̄: ꝙ carnē aſſumpſit ex hoīe Inueni dauid ſer uū meū ꝙ formā ſerui accepit chr̄s: natus ex ſemie dauid Hug. Ipe enī chr̄s ē dd̄ .i. manu fortis: ꝙ ſicut dicit beatus Bernardꝰ Ipe debellauit ae/ reas ꝑtātes nō equo reſidēs: ſꝫ i cru ce pendēs: nō manu armata: ſed cru/ ci affixa oleo ſcō meo .i. plenitudi/ ne grāꝝ vnxi eū tꝙ̄ pugilē ꝯ diabo luꝫ. ſicut in alio pſ°. dictū ē Unxit te deus deꝰ tuus oleo leticie .i. grē. Uñ Johā. iij. Dedit ei ſpm̄ nō ad menſu rā: ꝙ chr̄s habuit in ſe ſeptē dōa ſpi ritusſancti. Deinde cōmēdat chr̄ꝫ ab vnione diuine nature dicens Manꝰ eī mea qi dicat Ideo ſuꝑ omnes ha bebit donoꝝ ſpūſſancti vnctiōeꝫ: ꝙ e rit deus et hō: ⁊ nō hō purus vt alij Et hoc ē q̄d dicit manꝰ enī mea .i. filꝰ. videlꝫ meus auxiliabitur ei .i. chr̄o hoī ⁊ brachiū meū .i. idē filꝰ in ſua dīuitate cōfortabit eū videlꝫ chr̄ꝫ q̄ ad humāitatē Hoc auxiliū ⁊ h̄ ꝯfirmatio fuit ī vniōe dīne nature ad naturā hūanam. Thomas i cōpēdio Nā ab inſtāti cōceptiōis chr̄i in vte ro virginali fuit ibi cōſolidatio ſāgui nis. figuratio: aīatio: deificatio corpo ris chr̄i: ⁊ ab hora cōceptionis chr̄i vnctꝰ ē donis ſpūſſācti.⁊ ſciuit om̄ia ſm ꝙ hō Hug. Deinde recōmēdat chr̄m a pacia ſua dicens Nihil ꝓfici et qi dicat Ita erit cōfirmatꝰ ꝙ nihil ꝓficiet inimicus .i. diabolꝰ in eo .i. ꝯ eū ⁊ filꝰ iniq̄tatis .i. iudas nō apponet nocere ei ꝙ lꝫ iudas vel po/ pulus iudaicꝰ filius diaboli eū adhuc corruptibilē ad patiendū tradat: non addit vt pꝰ reſurrectionē iteꝝ ei no/ ceat. quia (vt dicit Paulus ad Ro/ manos ſexto.) Chriſtus reſurgens ex mortuis iam non moritur. mors illi vltra non dominabitur. Deinde commendat euꝫ ad deſtructionēꝫ in/ imicorum eius: dicens. Et concidā a facie ipſius inimicos eius. Hie.

Iudeos vtiqꝫ qui ſepe a dn̄o confuſi
ſua reſponſione ⁊ reph̄ēſiōe tāqꝫ con
ciſi gladijs. diſcedebāt a conſpc̄u eiꝰ.
⁊ odiētes eū videlꝫ demōes ī fugā
ꝯuertā qm̄ corā eo ſepiꝰ fugiebāt cla
mātes. Quid veniſti āte tp̄s torquere
nos. ſcimꝰ ꝙ tu es filiꝰ dei. Deīde com
mēdat eum ab equalitate pr̄is: dicēs ī
ꝑſona patris de filio. Caſſ. Et ve
ritas mea ꝑ quā iudicabitur mundꝰ
⁊ mīa mea ꝑ quā pc̄tā dimittūtur.
cū ipo chr̄o hoīe ⁊ in nomīe meo
exaltabitur cornu eius .i. ptās eius ſic̄
ipe dicit. Data ē mihi ptās. ī celo ⁊ ī ter
ra. Hu. Et ponā ī mari manū eiꝰ
.i. dn̄abitur gentibꝰ ⁊ ī flumibꝰ .i. ī flu
idis hoībꝰ dexterā eiꝰ .i. opatiōēm
eiꝰ q̄ ad dexterā eiꝰ collocabuntur. Deīn
ꝯm̄dat eū ab etn̄a natitate: d. Ipe
chr̄s inuocabit me dicēs pr̄ meus
es tu ſm̄ ꝙ deꝰ ſuꝫ ⁊ deꝰ meꝰ ſm̄ ꝙ
hō ſū et ſusceptor ſalutis mee .i. ſu/
ſceptor mee hūanitatis ad ſalutē. Et
ego pͥmogeītū ponā .i. cōſtituā illū
vt ſup oēs teneat pͥmatuꝫ ⁊ dn̄atio
nē de q̄ apo. ad rō. i. ait. Qui ē imago
dei inuiſibilis: pͥmogeītꝰ oīs creature
Et ī apoc. i. Qui ē teſtis fidelis. pͥmo
genitꝰ mortuoꝝ: ⁊ pͥnceps regū terre
Hāc dignitatē apit cū ſbiūgit excel
ſum pre regibus t̄re ſicut ī lxx. pſ. di
ctū ē. Et adorabūt eū omēs r̄ges: qm̄
aſcēdēs celos excelſior ē oībꝰ. Et ꝙ
hec dn̄atio nō ē tp̄alis: oſtēdit cū ſb/
dit. In etn̄ū ſuabo illi mīaꝫ meaꝫ
cū debuit dicere. regnū: dixit mīaꝫ. ꝙ
qcq̄d habuit chr̄s hō: mīe fuit. q̄ fuit
ī carnis aſſūptiōe ⁊ teſtamētū meū
fidele ipi videlꝫ faciā. Ad honorē ei
chriſti fecit deꝰ pater fidele teſtamen
tū ſuū. i. ꝓmiſſiōes ſuas ꝙ quas ꝓphe
te de ipo p̄dixerāt cōpleuit ī eo. Dei/
de cōmēdat eū a ſucceſſiōe ꝓlis ſpūa
lis. cū ſbiungit. Et ponā in ſeculū ſe
culi .i. ī eternū ſemē eiꝰ populū vi/
delꝫ chr̄ianū q̄ doctrinā eiꝰ imitatur ⁊
thronū eius .i. ꝯgregationē ſanctorū
q̄ ī eccia ē in q̄ deꝰ tq̄ꝫ ī throno reſidꝫ
q̄ cōgregatio erit ſic̄ dies celi q̄ ſp
durabūt in regno dei. Caſſ. Vel thro/
nū dicit ptātē futuri iudicij. q̄ tāta ve
ritate pagēda ē vt ſcis oībꝰ celeſti cla
ritate ꝑfulgeat. Hu. Et ꝙ ꝓmiſerat
ſic de filijs chr̄i, poſſet aliquis credē
ꝙ hi filij nō poſſent peccare. vel ſi ſe
mel peccaſſēt ad numerū filioꝝ redīē
nō poſſēt. Cui opiniōi ꝯdicens: ſbdit
Si āt dereliqrint male agēdo filij
eiꝰ chriſtiāi legē meā decalogi vel
euāgelij ⁊ ī iudicijs meis h̄ ē in ca/
ſtigatiōibꝰ ⁊ opibus meis nō ābula
uerit male cōſētiendo. Si iuſticias
meas ꝓphanauerit male loquēdo et
mādata mea nō cuſtodierit ꝑuerſe o
perādo. Si hec inqꝫ fecerit. nō ideo de
lebo eos: ſed Viſitabo ſicut medicꝰ
⁊ pater ī virga que nō occidit ſꝫ ca/
ſtigat: ⁊ hereditatē ſeruat. In virga q̄
.i. ī leui correctiōe iniqtates eoꝝ: et ī
vberibꝰ peccata eoꝝ .i. ī graui et aſſi
dua tribulatione. Et h̄ ex magna mīa
ē. vn̄ ſbdit. Mīaꝫ āt meā nō diſpgam
ab eo .ſ. a populo chr̄iano reuertenti
ad me neqꝫ nocebo ſupple: ei in ver
ritate mea .i. in die videlꝫ iudicij. qn̄
in veritate iudicabo. Neqꝫ ꝓphanabo
violabo teſtamētū meū Nā quic
quid ꝓmiſi faciā. ſaluādo illos q̄s pre
deſtiaui et elegi ⁊ q̄ pcedūt de labijs
meis .i. de labijs ſctoꝝ ꝓphaꝝ p q̄s
locutꝰ ſuꝫ nō faciaꝫ irrita qm̄ oīa q̄
ꝓmiſi implebuntur. Semel iuraui ī ſā
cto meo .i. in me ſācto ſic̄ gene. xxij.
dicitur: ꝑ memetipm iuraui ſic̄ dominꝰ
ſi ꝑ nō dauid chr̄o mētiar im
plere q̄d ꝓmiſi chr̄o īcarnato. videlꝫ
hoc q̄d ſubditur ſemen eiꝰ id eſt fi
delis populꝰ chriſtianus per verbum
predicationis eiꝰ acq̄ſitus ī eternum
manebit Manebūt ei ſancti ī eternū: q̄

in ſancta conuerſatiõe chr̃m imitãdo
pſeuerãt Et thronus ei⁹ aĩa videlʒ
iuſti in qua chr̃s reſidet et iudicabit.
erit in eꝫ ſicut ſol. Hec ẽ pͥma ſtola
videlicet ꝙ iuſti fulgebunt in anima
ſicͭ ſol .i. ꝯſpectu meo .i. ſ. ĩ dei cõtem
platiõe. et eius amore etiã ardebunt:
q̃n erunt ĩ patria Deĩde declarat ſecũ
dam ſtolã quã habebit corpus cũ ſƀ
dit Et ſicut luna ꝑfecta in etnũ. Mo
do ẽ corp⁹ homĩs ſicut luna impfecta
ꝙ variat̃ ⁊ deficit diuerſis infirmitati
bus ⁊ mutationibus. tũc vero erit im
mutabile: ſicut lũa perfecta abſqʒ de
fectu in eternũ. Et huius rei teſtis ĩ
celo ẽ fidelis. videlicʒ qui in carne
nr̃a ſedet ad dexterã patris Ipe teſti
moniũ dat veruʒ de nr̃a reſurrectiõe
futura. in qua anĩa lucebit ſicut ſol. ⁊
corp⁹ claritate complebit̃ vt lũa per/
fecta. Caſſ. Vel ipm corpus noſtruʒ
erit in celo teſtis fidelis. ꝙ de⁹ verax
ẽ in pmiſſis Et ꝙ superi⁹ dixit Inueni
dd̃ ſeruũ meũ: ne quiſqʒ putaret ĩ dd̃
q̃ fuit rex tpal'. ⁊ ĩ ſemĩe ei⁹ pmiſſa ad/
impleri Idcirco ſƀdit deſtructionẽ re
gni ei⁹ dicẽs Tu vero Hu. Ne p/
miſſa q̃ pmiſiſti putent̃ in dauid illo
tpali rege adimpleri repuliſti eum
a regno per abſalonẽ. vt habet̃ .ij. reg.
xviij. deſpexiſti p ſemei: q̃ pijciebat
lutũ ꝯ illũ. ⁊ diſtuliſti chr̃m videlʒ
filiũ tuũ mittere. ĩ q̃ pmiſſa erãt ad
ĩplẽda Caſſ. Auertiſti .i. trãſtuli
ſti ĩ aliã ptẽ teſtamẽtũ ſerui tui .i. ve
tus teſtamẽtũ datũ p Moyſen famu
lũ tuũ. vt q̃d iudeis fuerat pmiſſũ: ad
vtilitatẽ gẽtiũ vtiqʒ pueniret Nõ ei
remãſit ei ſacerdos. neqʒ tẽplũ q̃d cõ
ſtat eẽ ſƀuerſum Sʒ chr̃iani oĩa ſunt
pleniſſime conſecuti Merito g̃ dictuʒ
ẽ: auertiſti: quãdo pfidis ablatuʒ: fide
libus pbatur eẽ conceſſuʒ pphana/
ſti Hug. .i. pphanari permiſiſti in
terra deiectũ ſanctuariũ eius .i. tẽ/
plũ dauid Hec pphanatio facta ẽ per
Titũ ⁊ Veſpaſianũ: p q̃s etiaʒ De
ſtruxiſti omnes ſepes ei⁹ .i. muros
hieruſalẽ ⁊ aliarũ ciuitatũ p circuituʒ.
poſuiſti firmamẽtũ ei⁹ formidineʒ. ꝙ
iudeis deſtructis q̃ prius erãt ſƀ defẽ
ſione tua firmi: facti ſunt oĩb⁹ ĩ formi
dinẽ Au. Vt dicat̃ peccãtib⁹ Si de⁹
naturalib⁹ ramis nõ pepercit: neqʒ ti
bi pcet. Hu. Diripuerũt eũ videlʒ
populũ iudaicũ. oẽs trãſeũtes viã
eos ſpoliãdo fact⁹ ẽ opprobrium vici
nis ſuis videlʒ: ſamaritanis ĩ circui
tu cõmorãtibus Exaltaſti dexteraʒ
.i. potentiam depmẽtium eũ vide
lʒ. imꝑatoꝝ rõnoꝝ Titi et Veſpaſiãi
Letificaſti omẽs ĩimicos ei⁹ dando
eis victoriã et domĩatiõem ſuper di/
ctũ populũ Auertiſti adiutoriũ gla/
dij eius Caſſ. Merito ei gladi⁹ adiu
toriũ ei nõ pbuit: q̃ fortitudinẽ diuini
tatis amiſit. Nã licʒ ferrũ humana vi
deatur eẽ defenſio. tñ nil preualet niſi
eũ ſupna dextera corroboret. ſicut in
alio pſalmo iam dictum ẽ. Et gladi⁹
meus non ſaluabit me Sequitur Et
non es auxiliatus ei in bello contra
rõnos a quibus occiſi ſunt: et ducti
in captiuitatẽ Et cuʒ per hec flagella
ſe debebãt emendare: inde potius de
teriores facti ſunt. vnde ſubdit De/
ſtruxiſti eũ id eſt populuʒ iudaicum
ab emundatione quia fidem habe/
re noluit: qua mundantur corda eoꝝ
Caſſ. Frequenter emẽdat diuinitas
quos flagellat. vt purgatum recipiat
quem peccatis ſordidum reſpuebat.
Quos vero ab emundatione deſtruit
id eſt remouet. hos iam et damnare
decreuit Quapropter hic illos ſignat
iudeos. qui obſtinatione mentis chri
ſtum ſpernere maluerunt Hugo.
Poſt hec ſequitur de deſtructiõe re/
gni iudeoꝝ cũ dicit Et ſedeʒ eius in
terra colliſiſti id eſt: maieſtatem

regni ad nihilū deduxiſti. vt iā nō ſit
ei rex. neqȝ dn̄atio Et loquitur d' illo
regno ſicut de vaſe fictili. q̄d cuȝ volu
mus omnino confringere: ad terram
collidimus ⁊ cōfringim⁹ Caſ. Sicqȝ
ille populus confract⁹ ꝑticulatim to/
to orbe diſperſ⁹ ē Hu. Cuius regni
deſtructio accelerata eſt ꝓpter pecca/
ta eoꝝ. vn̄ addit Minoraſti dies tem
poris eius qbus ſe regnaturos pu/
tabāt ꝑfudiſti eū confuſiōe Caſſ.
ꝙ ſordes īcredulitatis ſue adhuc ho
die ſuſtinet. in facie inť gentes abomi
nabili opprobrio confuſus Hu. O/
ſtēſo ꝙ ī d's nō īplētur ꝓmiſſiōes q̄s
iam p̄ chr̄ȝ populo chr̄iano exhibuit
Cōſequent rogat Ethan ꝓ illo popu
lo iudaico dicēs Uſqȝq̄ dn̄e auertis
.i. q̄ȝdiu durabit ꝑfidie cecitas popu
li huius. erit hoc vſqȝ in finē? Caſ
.i. vſqȝ in ſeculi terminū qn̄ expectať
innumerata conuerſio iudeoꝝ. ꝓpť il/
lud q̄d ait apo. ꝙ cecitas ex ꝑte cōti
git in iſrael donec plenitudo gentiuȝ
itraret: ⁊ ſic om̄is iſrael ſaluus fieret
Et interea. nūq̄d exardeſcet ſicut i/
gnis ira tua .i. nūquid conſumet īdi
gnatio tua totū gen⁹ iudeoꝝ ad modū
ignis? Abſit dn̄e. cū ꝑcere et miſere/
ri ſit tibi ꝓpriū. Ideo Memorare q̄
mea ſubſtātia Hic. i. ꝙ fragilis ē na
tura hūana ad caſū. ꝑm ꝙ geneť. viij.
dicit Gen. ſ⁹ ei ⁊ cogitatio cordis hūa
ni ꝓni ſť ad malū ab adoleſcētia ſua.
et ideo ſp̄ indigent ſua mīa Et hoc ꝯ
ſequēter oñdit in vltio fine homis di
cēs Nunq̄d ei vane cōſtituiſti oēs fi
lios hoim qi dicat Non. ꝙ de⁹ ⁊ na
tura nihil faciūt fruſtra: q̄d tn̄ videre
tur ſi eū ex toto deleres Dī aliq̄d vāē
factū vel conſtitutū qn̄ nō attingit fi/
neȝ itētū. ſicut medicina dicit fruſtra
confecta vel ꝓpinata. quādo nō īducit
ſanitatē Nullus āt hō pōt ꝑtingē ad
vltimū fineȝ vite hūane q̄ ē felicitas

ſuperna: niſi ex dei mīa Et ideo ſi hu
mano generi ſpecialiter mīa nō adeſ/
ſet: vane videret genus hūanū creatū
⁊ renatū Sciendū tn̄ ꝙ nō fruſtra ſť
conſtituti q̄ nō ꝑtingūt ad hūc finē:
videlȝ: ſupnā felicitatē: vt ſť impij iu
ſte dānati Hoc etiā cedit ad gloriā di
ꝓpter quā oīa principaliter facta ſūt.
Unde ꝓuer. xvi: dicit Oīa ei ꝓpter ſe
metipm operat⁹ ē dn̄s. Hoc eē cedit
ad gloriaȝ electoꝝ q̄ ex dei mīa attin
gunt ad vltimū finē Et hāc ſniam de
ducit apoſtol⁹ ſatis diffuſe ad rōnos
.ix. et. ij. ad Timor: ij. In magna do/
mo nō ſolū ſūt vaſa ad honorē ſȝ etiā
ī cōtumeliā. ⁊c Quis ē hō qui viuet
et nō videbit mortē qi dicat Null⁹.
ꝙ iuxta apoſtolū Statutū ē oīb⁹ hoi/
b⁹ ſemel mori. ⁊ eccle. ix: Nemo ē qui
ſemper viuat Eruat animā ſuā de ma
nu .i. de poteſtate inferi qi etiaȝ di
cat Nullus. ꝙ ꝓ illo tp̄e oēs deſcēde
rūt ad infernū quātūcūqȝ iuſti. ⁊ hoc
durauit vſqȝ ad reſurrectionē factaȝ
p̄ chr̄m. qui fregit clauſtra inferni. et
chirographū damnatiōis originalis
peccati deleuit Et idō implorat eius
aduētū dicēs Ubi ſūt mīe tue antiq̄
dn̄e ꝙ ab āṫiquo fuit facta ꝓmiſſio d'
chr̄o ipi abrae. gene. xxij. Et ī ſemine
tuo benedicent oēs ḡges tre Et etiā
Sicut iuraſti dauid .ij. reg. vij. In ve
ritate tua .i. in teipo qui es ipa veri
tas Sequit orō ꝓphete ꝓ populo ca/
tholico qui in primitiua ecc̄ia ſuſtinu
it multa opprobria patient ꝓpť chr̄m.
vn̄ dic Memor eſto opprobrij ſeruoꝝ tu
oꝝ .i. oꝓbrij illati ſuis tuis Mul/
taꝝ gētiū .i. a m̄ltis gētib⁹ Caſſ. Oēs
illos ꝑſecutione dignos gētes iudica
bāt. q̄s chr̄iane culture ſtudioſos eē
ꝯgnouerāt Et de hmōi oꝓbrio chri
ſtiani ī ſecreto mētis gaudebāt. Vn̄
ſb̄dit Hi Q̄d ꝯtinui in ſinu meo .i.
in ſecreto cordis patiēter ſuſtinui op

ꝓbriuz mihi illatū ab infidelib⁹ ſᵐ ꝙ
dicit̃ act.v. Ibāt apoſtoli gaudētes
a cōſpectu cōcilij:qm̄ digni habiti ſt
ꝓ noīe ieſu cōtumeliā pati Deīde ex
pōit oṗprobriū ꝓdictū dicēs Quod
.i.ſ.oṗprobriuz exprobrauerūt videlicz chriſtiāis inimici tui dn̄e .i.idoloꝝ cultores.hoc āt opprobrium repetit dicens q̄d exprobrauerūt cōmutationē chriſti tui .i.mortē chr̄i Obiecerūt eni chr̄iani ꝙ mortu⁹ ē chriſtus:ꝙ crucifixus ē Hāc ſētētiā exꝓmit clari⁹ trāſlatio hebraica.q̄ ſic hz Quib⁹ exꝓbrauerūt veſtigia chriſti tui:facta et verba chriſti:q̄ veſtigia fuerūt a iudeis reprobata.ex q̄ chr̄iani ab ipis.et poſtea a tyrānis ſuſtinuerūt multa opprobria ⁊ tormēta Et ꝙ talia ſuſtinebāt nō ſolū patiēter.ſz etiā gaudēter vt dictū ē Ideo ſbdit̃ Benedict⁹ domin⁹ i eternū .de oīb⁹ q̄ faciet nobis in ꝓſperis ⁊ in aduerſis Au. Nos grās agimus ei qui nos gratis ſaluos fecit Ipe ipietates noſtras n̄ attēdit:ipe nos nō querētes: queſiuit: inuenit:liberauit.redemit a dn̄atu ⁊ ptāte demonioꝛuz . obijciāt ꝑfidi oṗprobriū:irrideāt nos Illoꝛuz maledictio tempoꝛalis:benedictio āt dn̄i manet in eternū Et ad cōfirmandum hāc benedictionē:addit fiat fiat Securi ḡ de ꝓmiſſiōib⁹ eius preterita credam⁹:ꝑntia agnoſcam⁹:futura ſperem⁹ Amem⁹ dn̄z nr̄m ſicut patrē:amem⁹ ecciam eius ſicut matrem cui⁹ filij ſumus Natalicia ſāctoꝝ cuz ſobrietate celebrate imitātes eos qui ꝑceſſert.⁊ bn̄dictio dn̄i mācet ſr vos: fiat fiat Col. Et ꝙ ꝑfidoꝝ oṗprobria aut credendo aut mouēdo defecerūt nō aduerſū etn̄eos.ſed ꝯ vitia nr̄a litigem⁹ Et reſpuentes q̄ caduca ſunt ⁊ vana:grām⁹ ſine vlla cūctatiōe celeſtia Orem⁹ ꝙ dn̄z nr̄m ieſū chr̄z.q̄ cōmutatus ē de morte ad vitā:de terra ad celū:de iudeis ad gentes:vt nos a malis actibus ꝯmutatos in bonis ac ſua pietate dignos effectos:ſpūſcō repletos i regno ſuo ſolita miratiōe reſtituat:vbi cū ſcīs omnib⁹ iugi laude cantem⁹ mias eius Qui cū patre ⁊ ſpirituſcō viuit et regnat de⁹ i ſe.ſ. Am̄.

Domine refugi

Titulus Orō Moyſi hominis dei Hie Quattuoꝛ ſunt pſalmi q̄ intitulant̃ ab orōe videlz.xvi. Et p⁹ cum ſequit̃ lxxxv Et pn̄s q̄ ē.lxxxix.⁊.ci Caſ. In primis orō pōita ē per quā ira dei ſuſpendit̃:venia ꝓcurat̃:pena refugit̃: ⁊ ꝑmioꝝ largitas ipetrat̃.cū dn̄o loquit̃:cū iudice fabulat̃:pn̄tē ſibi facit quē videre nō poterat ⁊ illuz ꝑ eā placat quē ſuis actib⁹ vehementer exaggerat. Hoc dn̄i q̄dāmō ꝑſtat ſecretū:prebz ſuggeſtiōib⁹ locū.ad penetralia iudicis peccatoꝛ admittit̃ et nullus inde reſpuit̃ niſi q̄ i ea tepid⁹ inuenit̃ Quod mauult petit:ſupra q̄z meret̃ adq̄rit:triſtis ad eū vēit.ſz let⁹ abcedit Orō q̄ppe ſcā ſic deuotos ſaluat vt btōs reddat:cū crimīoſos accipiat. Innumēa ſt bōitatl. h⁹ exēpla. Sz iſtō ſufficiat.ꝙ ⁊ ipe dn̄s exēpla nobis vitalia tribuens.oꝛare dignat⁹ eſt vn̄ mērito tali ac tāto viro ꝑmiſſa ē orō.q̄ frequēter indignātē dn̄z ꝯ populū iſrl̄ mirabili ſupplicatiōis placuit exēplo Ni. Auctoꝛ h⁹ pſ ſᵐ Gloſā n̄ ē ipe Moyſes ſz Dauid q̄ ſᵐ Augᵐ oēs fecit pſalmos.ſᵐ tn̄ doctoꝛes hebreos et btm̄ Hiero.plures eē alij fecerūt pſ.int̃ q̄s ab ipo pōit̃ Moyſes Hie. Et ꝙ ipe ſcripſit quō hō fact⁹ ſit ⁊ iſte pſ de ꝯditiōe hoīs loquitur ꝙ ſic hō et quare nat⁹ ſit Idcirco q̄ i geneſi ſcpſit de hoīz ꝯditiōe:ipe ⁊ nē inducit̃ a ſpūſcō diſputare: q̄d ſit hō Nic. Primo igit̃ recolit bn̄ficia collata hūane nature generalit̃: dicens.

Domīe refugiū factus es nobis. Circa quod ſciēdū ꝙ duplex beneficium fuit collatū homini etiā añ lapſum. ſ. beneficiū creatiōis ꝙ ad imaginem dei creatus ē ſm̄ animam capax ipſius per cognitionē ⁊ amorē. Secūdum beneficium ē gubernationis. ꝙ homo vltra alias creaturas corporales ordinat̄ ad btitudinē ſupnaturalē ad quā conſequēdā īdiget ſpeciali gubernatiōe ⁊ ꝓuidētia dei. de q̄ dicī apo. i. ad cor. ix. Nūqd nō eſt cura deo de bobus? Et hoc duplex beneficiū recolit fidelis Moyſes dicēs. Dn̄e refugiū factus es nobis. i. hūane nature a te de nihilo ꝓducte. q̄ ꝑ tuam ſpecialem gubernationē ⁊ ꝓtectionē dirigit̄ in finem beate vite. A generatiōe in generationē. ꝙ ī ſtatu nature condite ⁊ nature lapſe indigz homo p̄dicta directione et ꝓtectione ad conſecutionē beate vite. Cōſequēter remouet occaſionē errādi. ex q̄ ei enim dixit. Domine refugium factus es nobis. poſſet aliquis credere ꝙ aliqua nouitas eſſz in deo: quod ē falſū et erroneū. Ideo hoc remouet oſtēdens in deo eternitatem: que īcludit immutabilitatem. Et hoc ē quod dicī Caſſ. Priuſq̄ȝ montes fierent. i. celoꝝ poteſtates. aut formaret̄ terra et orbis. i. anteq̄ȝ mundus cauſaret̄. A ſeculo ⁊ in ſeculū tu es deus. id ē eternaliter ſine principio ⁊ ſine fine. Au. Optime autem non a ſeculo tu fuiſti et vſq̄ȝ in ſeculum tu eris. ſed preſentis ſignificationis verbum poſuit: inſinuans dei ſubſtantiam omnīno incommutabilem vbi non eſt: fuit et erit. ſȝ tm̄ eſt. Unde in alio pſalmo dicit. Mutabis eos ⁊ mutabunt̄. tu āt idem ipe es. Ecce que eternitas facta ē nobis refugiū. vt in ea manſuri ad eādē hac temporis mutabilitate fugiamus. Hic. Deinde ponitur dei beneficium erga naturam humanam pꝰ lapſuȝ. quod ē reuocatio de culpa ad grām. quod quidē beneficium deꝰ nō deſtitit preſtare nature lapſe eam reuocādo aliquādo monitis: aliquādo flagellis: aliquando beneficijs. ⁊ alijs modis ſm̄ ordinē ſue ſapientie infinite. dicit ergo Caſſ. Ne auertas hominem in humilitatem. id eſt: ne proijcias hominem in mundi iſtius concupiſcentiam ⁊ ambitionem. Humilitatem quippe hic terrenā concupiſcentiam debemus intelligere. que apud deum abiecta ⁊ contemptibilis eſt. et. ꝑ ꝙ dixiſti. i. precepiſti peccatoribus. cōuertimī filij hominū. Hi. per penitētiā reſurgendo de culpa ad grām. Qd āt fecerit hoc deus a principio pȝ. ꝙ adam et eua ſtatī pꝰ trāſgreſſionē rep̄hendit. ⁊ ſimiliter Cayn poſt odium fratris dicēs. Cur concidit facies tua? gene. iiij. Et poſt eius occiſionem dixit. Ubi ē Abel frater tuus? quaſi ipȝ inducens ad penitentiā. Et iſtam reuocationem peccatorum ſemper cōtinuauit: aliquando ꝑ ſeipȝ: aliquando per angelos: aliquādo per homīes ſanctos: vt pȝ in decurſu veteris ac noui teſtamenti. Hu. Deinde reddit cauſam quare tranſitoria non ſunt diligenda. ſed magis omnis ſeculi ambitio et concupiſcētia eſt declinādā. vnde dicit. Quoniā mille anni ante oculos tuos tanq̄ȝ dies heſterna que preterijt. Ecce q̄ȝ breuis ē vita hoīs. ad quam breuitatem exprimendā non dicit: ſicut dies hodierna que adhuc eſt. vel ſicut craſtina que expectatur futura. ſed ſicut dies heſterna que preterijt iā. Omnia enī (vt dicit Auguſt.) que ab aliquo fine clauduntur modica ſunt ⁊ ꝑ trāſactis habenda. Reprehenduntur ergo hoīes qui differūt a peccatis conuerti ſperantes longam vitam. cum

tamen breuiſſima ſit. vnde ſbdit̄ Et
cuſtodia in nocte. Vita ei hoīs bre/
uis ē quaſi cuſtodia.i.quaſi vna vigi
lia noctis q̄ ꝑ trib⁹ horis accipit̄ Di
uidit̄ āt nox in q̄tuor vigilijs in q̄b⁹
ſolebāt antiquitus fieri excubie a mi
litib⁹ ſuccedētib⁹ vicib⁹ ꝑ cuſtodia ex
ercitus Caſſ. Pulcre āt hūanā vitā
nocturnis cōpauit excubijs. vbi totū
ſub obſcuritate ⁊ trepidatiōe gerit̄.
qn̄ mēs hoīm vitijs carnalib⁹ circun
data pulſat̄. Cui⁹ erūnā et vilitatē ad
huc oſtendit cum ſubiūgit q̄ ꝑ nihi
lo habēt̄ eoꝝ āni erūt. Nic. q̄i dice
ret Anni vite hoīs erūt de numero e/
oꝝ q̄ ꝑ nihilo habent̄. q꞉ tp̄s hoīs p̄
teritum quātūcunqꝫ longū fuerit. q̄ſi
nihil ē Hy. Quō āt vita hoīs breuit̄
trāſit cōſequent̄ oſtēdit. di. Mane
.i. in pueritia ſicut herba trāſeat. vi
ta humana mane id eſt in iuuentu
te floreat et tranſeat ſicut flos qui
ſiccatur. et veſpere id eſt in ſenio.
Aug. decidat in morte induret
in cadauere ⁊ areſcat in puluere.
Col. Trāſlatio hebraica hꝫ hūc ꝟſū
ſic Mane floruit et abijt: ad veſperum
contereт ⁊ ſiccabit̄ Caſſ. Hec ideo
diligētiꝰ explicant̄ ne quis ſibi d̄ vita
logiſſima blādiat̄ attēdēs q꞉ vita ſua
nō ē niſi flos q̄ cito ſiccat̄ Au. Hāc
āt penā de peccato veniſſe oñt cū ſbiū
git Quia defecim⁹ Hy. in hūc defe
ctū mortalitatis incidim⁹ in ira tua
.i. in vindicta tua quā hūano generi
intuliſti ꝓpt̄ peccatū: dicens geneſ. ij.
In quocunqꝫ die comederitis ex eo
morte moriemini ⁊ in furore tuo .i.
executiōe illiꝰ ſniē turbati ſumus
Quotiēs eī mortē nr̄am recogitam⁹
magno tiore turbamur Nā ip̄e dñs p̄
uidēs ſibi mortē iminere dixit Mat.
xxvij. Triſtis ē aīa mea vſqꝫ ad mor
tē Dein̄ recitat multiplicē penā hūa
no generi ꝓpt̄ pctā inflictā. di. Nic.

Poſuiſti iīq̄tates nr̄as ī ɔſpectu tuo
ad puniēdū ſicut iudex ponit corā
ſe reū quē vult punire ſeculū noſtꝝ
.i. decurſū tp̄m nr̄oꝝ. In hebreo h̄r
ꝑ: ſeculū nr̄m: negligētias nr̄as i il
luminatiōe vultus tui .i. palā corā te
ſic illō q̄d ē ī lūie ſm̄ illō eccle. xxiij.
Oculi dñi multo lucidiores ſup ſolē
vias hoīm circūſpiciūt Qm̄ oēs di/
es nr̄i defecerūt: ⁊ ī ira tua defecim⁹
Aug. Defeciſſe dies dicit. ſiue q꞉ ī
eis deficiāt hoīes amādo q̄ trāſeūt: ſi
ue q꞉ ad paucitatē redacti ſunt Nam
hoīes ſolebāt āte diluuiū viuē nōgin
tis ānis ⁊ āplius. ſed rigore vindicte
dñi ꝓpt̄ pcēm abbreuiati ſūt dies eo/
rū ſic ſbdit̄ Anni nr̄i ſic̄ aranea me/
ditabunt̄ Hie. Sic̄ aranea q̄ multū
occupat̄ et euiſcerat ſe ad extēdēdū
fila vt capiat muſcas ⁊ huc illucqꝫ diſ
currit et laborat tota die Labor q̄dē
grandis ē. ſed effectus nullꝰ ac īutilis
ē Nic. Quia modico vēto diſſipatur
totū opus telaꝝ. Hie. Sic ⁊ vita
hoīs huc illuc qꝫ diſcurrit: poſſeſſio/
nes q̄rūt hoīes: diuitias accumulāt:
filios generant: diuerſiſqꝫ laboribus
⁊ curis ſe expēdūt: ⁊ nō ītelligūt q꞉
araneaꝝ tela texūt Nic. i. q꞉ hec om̄ia
breui īfirmitate mortis amittūt. Vn̄
ſic intelligit̄ text⁹ āni nr̄i .i. hoīes
in nr̄is ānis viuētes meditabunt̄ ī/
utilia ſic̄ aranea q̄ multo labore cō
ſumit̄ vt dictū ē Dein̄ ɔſequit̄ magis
in ꝑticulari ⁊ determiāte breuitatē vi
te hūane. d. dies ānoꝝ nr̄oꝝ ſupple
cōplebūt̄ in ip̄is .ſ. diebus vt ſint
ſeptuagīta āni hoībus ad viuēdū ſm̄
ɔēm curſū Si āt in potētatibus .i.
ī bene cōplexionatis fuerit lxx̄x̄ an
ni in ſtatu ɔueniēti ⁊ āplius eoꝝ
.i. tp̄s q̄d vltra. lxx̄x̄. ānos vixerit erit
labor ⁊ dolor .i. ī labore ⁊ dolore: q꞉
ſenectꝰ ñ ē niſi q̄dā lāguor Au. Sꝫ q꞉
multi añ. lx̄x̄. ānos īfirmant̄. ⁊ erūno

ſenectutē patiūt᷑ ⁊ aliq̄n vlt᷑.lxxx.an/
nos ſenes ſalubꝛit᷑ vigē ꝓbati ſūt Me
li⁹ ē ḡ ī his nūeris aliq̄d ſpūale ꝑſcru
tari Per.lxx.q̄ppe et.lxxx.ānos ſepti
mus nob ⁊.viij.numer⁹ cōmēdat᷑: q̄ꝝ
ꝑm⁹ īſinuat ꝓpt̄ ſabbati obſuationē
vet⁹ teſtamētū.ſecūd⁹ xo ꝓpt̄ dn̄i re
ſurrectionē nouū teſtamētū In vete
ri teſtamēto ꝓmittebat᷑ pr̄ib⁹ abūdā
tia bonoꝝ tpaliū: q̄ ſpectāt ad h̄ ſecu
lū q̄d ſeptē voluit᷑ dieb⁹ In nouo āt
teſtam̄to ꝓmittit᷑ ſpes renouatiōis ⁊
īmoꝛtalitatis coꝛpm: q̄ ī octaua etate cō
plebit᷑ Et oēs q̄ ī ſpe illa coꝛpꝫ felici
tatē expectāt: vita pn̄s ē ipis laboꝛ ⁊
doloꝛ ꝑ dilatiōe regni Sequit᷑ Q m̄
ſupuenit māſuetudo ⁊ coꝛripiemur.
Hug. Quaſi diceret Predicta nobis
īferes qm̄ ſuenit māſuetudo.i.clemē
tia tua vt nos māſuetos facias ⁊ coꝛ
ripiemur.ꝙ Job.v.dr̄. Btūs hō qui
coꝛripit᷑ a dn̄o Caſſ. Et qm̄ dixit coꝛ
ripiemur: ꝑmiſit māſuetudinē: vt in
telligam⁹ oēs emedationes dn̄i fideli
b⁹ pietatis ītētiōe ꝓuenire Seq̄t᷑ Ni
Quis nouit ptātē ire tue .i. vidicte
tue ⁊ q̄s nouit p tiore tuo irā tuā
dinūerare. Au.i.excogitare ⁊ diſcer
nē m̄ſurā vidicte tue. vt ſciat ꝑſpitatē
maloꝝ hoīꝫ numero applicare penaꝝ
Quā difficile īuenit᷑ q̄ nouerit diſcer/
nē vt h̄ ad irā tuā ītelligat ꝑtinē. q̄d
nō nullis q̄b⁹ pl⁹ iraſceris. ꝑcē videa
ris. vt ꝑſpet᷑ pcc̄oꝛ ī via ſua: ⁊ h̄ ꝑ te
nō caſtigat⁹ maioꝛa recipiat ī nouiſſi
mo Glo.i.pēaꝫ etnā q̄ ē ptās ire tue
Gre.v.moꝝ. Quia ḡ ptās diuīe ire
quō his pcit ad penā. hos ꝗ pūit ad
ſalutē: mīme cognoſcit᷑: ī cūctis nc̄e ē
vt ſine ceſſatiōe timeat᷑ Et vt a pdc̄is
miſerijs liberari valeam⁹ Aug. De
xterā tuā .i. chr̄m tuū ſic notā fac.
vt diſcant fideles tui magis ī eo a te
poſcē ⁊ ſpare p̄mia fidei.i.bōa etna ꝗ
felicitatē etnā Pōt ī iſto ſēſu etiaꝫ

dei dextera intelligi. in q̄ iuſtos ſuos
ab impijs ſegregabit: quā facit notaꝫ
cū flagellat oēꝫ filiū quē recipit: nec ī
pcc̄is ꝑſpari ſinit. vt emēdatū ad de/
xterā pōat ⁊ ſic facias nos erudi/
tos coꝛde in ſapiā .i. in chr̄o q̄ ē dei
xp̄⁹ ⁊ dei ſapiā Nic. Conuerte dn̄e
.reſpiciēdo nos oculo tue mie Hu.
vſq̄q̄ .i. auerſ⁹ eris a nobis? Trāſ
latio rōna hꝫ: aliq̄ntulū: q̄ dicat Diti
ges tribulationē vt poꝛtare poſſim⁹.
nō oīno auferas eā: ꝗ vtile ē nobis
ſp tribulari Caſſ. Ut ſepe cōmoniti
ſaluberrima. cōuerſiōe valeam⁹ pcc̄o
rū veniā ꝓmereri ⁊ dep̄cabilis eſto
ſuper ſuos tuos. Ipo affectu rogat
dn̄ꝫ vt iuſticiā ſuā aliqua lenitate re/
tēpet. quaten⁹ exoꝛari poſſit a pcc̄oꝛi
b⁹. q̄b⁹ iuſte noſcebat᷑ irat⁹. Hu. Sūt
āt duo ſtat⁹ fideliū.ſ. pn̄s q̄ ē viatoꝝ:
⁊ futur⁹ q̄ ē ꝯphēſoꝝ: quātū ad hos
duos oñt ſe exauditū. ⁊ p̄mo q̄ntū ad
digmoꝛē q̄ ē ꝯphēſoꝝ Et oñt tria bo
na q̄ ī pr̄ia hēbunt᷑ Primū ē oīm bo
noꝝ abūdātiā. vn̄ dic Repleti ſum⁹
.i. replebimur. ⁊ pōit p̄teritū ꝓ futu
ro ꝓphetica certitudīe q̄ certus ē ſe eſ
ſe exauditū mane .i. in reſurrectiōe
futura mīa tua .i. bōis q̄ tu das ex
mīa Un̄ dicit btūs Bernard⁹ O felix
negociatio q̄ das ꝑ puis magna: pro
pituris etna rape: ⁊ deū ipm merce/
dē habere. Secundū ē leticia quā ha
bebūt de videnda chr̄i hūanitate. vn̄
dicit exultauim⁹ .i. exultabim⁹ exte
ri⁹ ī coꝛpe Nā exultari dr̄ quaſi ex ſal
tare vel letari Tertiū ē letitia quā ha
habebunt ſancti de videnda chriſti
diuinitate. vnde dicit et delectati ſu
mus .i. delectabimur ī aīa ⁊ h̄ ī oi/
bus diebus nr̄is .i. ī etnitate. vbi e
rūt dies cōtinui et nr̄i. Hic eī nō ſūt
noſtri. ſed ſollicitudinū et curarū. vn̄
dicit dn̄s ī euā⁰. Sufficit diei malicia
ſua Poſtea oñt ſe exauditū quantuꝫ

ad pñtē ſtatū. q dñs ꝺdit ei patiētiā
et leticiā in tribulationib⁹ vnde dicit
Letati ſum⁹ ꝓ dieb⁹ quib⁹ nos hu
miliaſti quaſi dicat. i gaudio ſuſcepi/
m⁹ tribulatiões q nos hūiliauerūt q
etſi hūiliamur ī tbulatōe. ī ſpe tñ gau
dij futuri letamur: ⁊ hoc ī Lānis qui/
b⁹ vidim⁹ mala Glo. i. tribulatiões
⁊ āguſtias corporis nrī in hoc tēpe
Hu Reſpice domie in ſuos tuos
vt ꝑ tuā miaꝫ ꝓtegas nos a malis
⁊ in opa tua q te adiuuāte opantur
in nobis velle ⁊ pficere ꝓ bōa voluīta
te ⁊ dirige ꝑ rectā itētionē filios
coꝝ. i. opa q faciūt. vl' filios dic imita
tores coꝝ. qs tibi ꝑ euāgᵐ genuerūt
vt ꝓficiāt ī ꝟtutib⁹ Et ſit ſplēdor
.i. gr̄a illuminās dñi dei nrī ſup nos
q illumiati ꝓficiam⁹ ī meli⁹ ⁊ opa
manuū nr̄aꝝ dirige ſr nos Caſſ. O/
pera nr̄a dirigit ſup nos: qñ nob do/
nauit veniā peccatoꝝ. vt cū fuerim⁹ ꝑ/
uerſi: efficiamur ei⁹ correctiōe rectiſſi
mi Hu. Et q opa bōa debēt fieri in
charitate: iō ī ſingulari numero ſbdit
Et op⁹ manuū nr̄aꝝ dirige. q̄ſi dicat
Ita dirigas ⁊ mltiplices opa nr̄a. vt
oīa ī radice charitatis fimanť: ⁊ ſint
vnū Vñ dic Aug⁹ ī regula canonico
rū Oia opa vr̄a ī vnū fiāt. i. ad vnū fi
nē dirigant. ſ. ad dominū nr̄m Hic
Rogemus igiť dominuꝫ nr̄m ſalua
torē vt eius ſplēdor luceat in cordib⁹
nr̄is: vt eijciat oēs cogitatiões tene/
broſas. ⁊ oīa mala repellat ꝺ nobis.
vt fugatis tenebris habitet ſplendor
gr̄e ei⁹ in cordib⁹ nr̄is. q ten⁹ ſic trāſea/
m⁹ ꝑ iſta tpalia vt nō amittam⁹ ētna
ꝑſtāte domino noſtro ieſu chr̄o. Cui
ē honor in ſe. ſe. Amen

Qui habitat i

Huic pſ⁹ ꝑmittiť talis ti/
tulus Laus cātici dd Hu
In pcedēti pſ⁹ egit ꝓpheta ꝺ miſeria

ꝑſētis vite: ex qua quādoqꝫ ſurgit mi
ſeria tētatiōis. de qua agit in h pſ. ꝺ
q diabolus ſūpſit auctoritatē tētādi
dominū dicens. Math. iiij. Scriptuꝫ
ē q angelis ſuis mādauit de te: vt cu
ſtodiāt te ī oib⁹ vijs tuis ⁊c̄. Et q lau
dabiť qui bene pugnauerit Jō a lau/
de intitulať: Laus nō hūana ſed can
tici dauid. i. chr̄i qui ꝑus pugnauit ⁊
vicit. atqꝫ ideo laudād⁹ ē Cui⁹ tētatio
⁊ victoria nobis in exēplū ꝓponitur:
⁊ laus vincētibus ꝓponiť Au. Ergo
qui ſic imitať vt toleret oēs moleſti/
as huius ſeculi ⁊ ſpes eius in deo ſit.
vt nec illecebra capiať nec tiore fran/
gať: ipe hūc pſalmū pt cantare Nic.
ſed ſciēdum q in h pſalmo fit frequē
tur tranſitus de capite ad membra et
ecōuerſo ꝓpť connexionē vnius cuꝫ
altero vnde ꝑmo dicit ꝓpheta
Qui habitat in adiutorio altiſſimi
Caſſ. i. qui totam ſpeꝫ ſuam
nō in ꝓprijs viribus pōit. ſꝫ in altiſſi/
mi volūtate conſtituit in ꝓtectiōe dei
celi ꝯmorabiť qm̄ qui in iſto ſeculo
ab ipo nō diſcedit: ſꝑ in perennitate
māſurus ē Bernard⁹ Tria ſiquidē
coꝝ reperies hoīꝫ genera. q nō cōmo
ranť ī ꝓtectiōe dei celi. Vnū ē ñ ſpe/
rātiū. q ꝯfidūt in ꝟtute ſua ſclari. aut
ſpūali vel gloriant ī diuitijs ſuis Hi ca/
rēt tiore dñi. ac ꝑ h facile declināt ad
ocioſitates: nugaꝝ confabulationes:
detractiones. nunc hūc nunc illuꝫ iu
dicātes Aliud ē deſperātiū genus. q̄d
diffidit ſe poſſe operari aliquod pnie
opus. aut ꝟtuoſuꝫ. ſꝑ circa infirmita
tē ſuā intenti. ⁊ ſūme curaꝫ habētes
de ſuo corpe. ⁊ oīa q patiunť curſim
enumerare parati ſunt Tertiū gen⁹ ē
fruſtra ſperātiū ī deum. qui ſic de dei
mia ſibi ipis blandiunť. vt a peccatis
ſuis nō recedāt. ꝺ quibus dicit ꝓphe
ta Maledictus qui peccat in ſpe Nul
lus predictoꝝ morať in ꝓtectiōe dei

ꝙ tēpore ꝓſperitatis vel tētationis
ſperāt: ⁊ in tēpore aduerſitatis diffi-
dūt Hug. Conſequēter oſtꝫ ſignū q̄
q̄s ſciet habitare i adiutorio dei altiſ
mi dicēs. Dicet domino. Itam v̄bo q̄
opis exhibitiōe. ſuſceptor me⁹ es tu
. qui mei curā geris Caſſ. Hoc dic̄
ille qui de aīo ſuo p̄ſūptiōes noxias
abijciens. ſolū ſibi credit vtile q̄d di
gnet̄ pietas ſupna p̄ſtare Tu es ec.
refugiū meū. in tētatiōib⁹ hui⁹ ſeculi
. de⁹ me⁹. Bern. Cur nō dicit: de⁹
nr̄: ꝙ in creatiōe: in redēptiōe ceteris
q̄ cōmunit̄ beneficijs ē de⁹ oīm. ſed
in tētatiōib⁹ hn̄t ſinguli elector̄ ꝓpꝛi
um refugiū ac ſingularē defenſorem
Et addit. ſpabo i eū. Cauſā ſbiūgit
Qm̄ ipe liberauit me de laq̄o venan
tiū. Hie. Denit⁹ non inuenimus in
ſcripturis ſāctis ſanctū aliquē venato
rē. piſcatores inuenim⁹ ſāctos. Hu.
vēatores ſūt demōes qui cornu nō
ſonāt ne audiātur: ſꝫ ſagittāt in occul
tis imaculatū Hie. Liberauit ergo
me de laq̄o venātiuꝫ. i. a tētatiōe deo
nū. ⁊ a v̄bo aſpero. Au. Multi ma-
leuiuētes chr̄iani ſunt. int̄ q̄s qui vo
luerit bene viuere: ⁊ int̄ ebrioſos ſo-
brius eē: ⁊ int̄ fornicatores caſtus eē.
⁊ inter ſpectatores nugar̄ theatrica
rū noluerit ire: niſi ad ecclaꝫ: patitur
inſultatores ipos chr̄ianos: ⁊ patit̄
v̄ba aſpera ⁊ dicūt. Tu magn⁹: tu iu-
ſt⁹: tu helias: tu es petr⁹. tu de celo ve
niſti Inſultāt q̄cunq̄ ſeverterit. Au
dit hic atq̄ ide verbū aſperū. Hec au
diens dicat Qualia v̄ba audio fu⁹pec
cator! dn̄s me⁹ audiuit a iudeis dicen
tibus ſibi: demoniū habes Caſſ. ab
hac aſperitate grauiſſima liberat dn̄s
quādo in via ipius gradimur: nec ad
dexterā leuāq̄ diuertimus. vbi a dia
bolo poſitos laq̄os eſſe cognoſcim⁹.
Hie Auaricia ē laq̄us diaboli: ſuper
bia: luxuria: ⁊ hmōi pc̄ā Col. A qui

bus laq̄is q̄ſq̄s in pn̄ti ſe cuſtodierit.
dn̄s in futuro illū a v̄bo aſpo libera-
bit. cū dicet̄ ipijs h̄ v̄bū aſperum Ite
maledicti i ignē et̄nū Seq̄t̄ Ni. quō
memoria paſſionis chr̄i ꝓtegit ſuos
in aduerſis. cū dicit Scapulis ſuis.
ꝑ te flagellatis. obūbrabit tibi. ꝓ ꝑ
ſecutiōis eſt⁹. ⁊ ſb pēnis ei⁹ ſpabis
. i. ſb brachijs in cruce ꝓtenſis i mo
dū alar̄ Hie Exaltabit̄ in cruce. ex-
tēdet manus ⁊ ꝓteget nos Aſpicies
manus eius crucifixas ⁊ ſi ſpēs mor-
morderit ſanaberis Scuto circūda
bit te v̄itas eius. Hug. i. ſua morte
q̄ dr̄ veritas: eo ꝙ ipleuit ꝓmiſſa de
redēptiōe hūana. Bern. Ncaria ē ſa
ne iſupabilis ꝓtectio veritatis: nē aīe
i corpe degenti ob ꝑiculoſos cōflict⁹
ꝯ vitia. et poſt aīe exeunti ob mōſtru
oſos incurſus ſpūuꝫ malignor̄ Felix
ē quēꝫ ſic circūdat ꝓtectio chriſti vt
exitū ab hac vita cuſtodiat. ⁊ introi
tū in futurā patriā a facie inimici de-
fendat Ni. Ipa etiā mors dn̄i ē ſcu-
tū ꝯ iſult⁹ tētationū Vn̄ i threnis. iij.
Dabis eis dn̄e ſcutū: laborem cordis
tui. Ideo ſbdit̄ nō timebis a timore.
Circa q̄d ſciēdū ꝙ diuerſi demones
tētāt de diuerſis vitijs Aliqui dicunt̄
ſpūs luxurie. aliqui ſpūs ſupbie et ſic
de alijs Per h̄ igit̄ ꝙ dr̄ a timore no-
cturno intelligunt̄ demōes tētātes
de furto q̄d cōit̄ fit de nocte A ſagit
ta volāte in die. ꝑ quā intelligunt̄ de
mones tētātes de ſuperbia. q̄ querit
apparē. A negocio perambulāte in te
nebris. i. a demōibus de luxuria ten
tātibus. Vn̄ Iob. xxiiij. Ocul⁹ adul-
teri obſeruat caliginē. Ab incurſu et
demonio meridiano. i. a ſpiritibus
de caſtrimergia ſeu gula tētantibus.
que fit in prādijs magnis: vbi cōcur
rūt fercula multa ⁊ vina: ⁊ fiunt com
muniter hora meridiana Hie Dicūt
q̄dē multi ꝙ ſunt demones tm̄ meri-

dianī⁊ hoc vulgo dicit᷑. Ceterum. ego
dico ſimpliciť qm̄ demon eo tp̄e po/
teſtatē hꝫ ī nos qn̄ peccamꝰ. Siue ma
ne. ſiue nocte quacūqꝫ hora peccamꝰ:
demon ingrediť ī nos. Uides ꝙ ꝙ fri
nolū ē q̊d vulgo dr̄. .i. Col. Beatꝰ Ber
nardꝰ ꝓdictū verſum ſic expōit dicēs
Sūt quattuor tētatiōes qbꝰ vndiqꝫ
circūdati. nēc hēmus ſcuto domi .i.
grā diuine ꝓtectiōis vndiqꝫ circūda
ri. Hoc eniꝫ ꝑmonitos vos eſſe volo
neminē ſuꝑ terrā abſqꝫ tentatione vi
cturum. vt cui forte tolliť aliqua. alte
rā ſecurus expectet. benigna ei ē diui
ne pietatis diſpēſatio. quibuſdā nos
tētationibus patiť diutius occupari
ne forte periculoſiores occurrāt. Ab
aliquibus vero citius liberat vt poſſi
mus in alijs quas nobis vtiliores fo
re ꝓuidet exerceri. Prima tētatio vi/
deꝫ tīor nocturnꝰ ꝯ eos qui a vicijs
conuertunť: cōſueuit eē de moleſtijs
corporis: ꝙ caro hactenus indomita
non patiť equanimiť caſtigari ⁊ in ſer
uitutem redigi: ſed adhuc ꝑdite liber
tatis memor ⁊ vite ꝑterite: acrius cō/
cupiſcit aduerſus ſpm̄. Cōtra hāc tē/
tationē radius veritatis .i. gratia di/
uina ingerit oculis cordis. nunc q̊dē
peccata que fecimus. nūc vero eter/
na ſupplicia que meruimꝰ: nunc q̄ꝫ ce
leſtia ꝑmia ad q̄ tendimus vt recolen
tes penas quas euadimus: vniuerſa
q̄ patimur delicias reputamus. qm̄ n̄
ſunt condigne paſſiones huius tp̄is
ad futurā gloriam que reuelabitur in
nobis. Nūc etiā nobis ingerit ea que
ꝓ nobis ꝑtulit chr̄s. vt crebro cōſide
rātes quāta ſuſtinuit illa maieſtas ꝓ
inutilibus ſeruis. erubeſcamus non
ſuſtinē nūc parua ꝓ nob. Et ſi euaſi/
ſti tentationē timoris nocturni: time
ſagittā volātē in die que leuiter vo/
lat ⁊ cito interficit. Sagitta hec ē va
na gloria qua nouiter cōuerſi tētanť.

que bonis oꝑibus inſidiať vt pereāt.
Huic tentationi fidelis aīa reſpōde
re debet dicens. Quid ſuꝑbis terra et
cinis? atqꝫ ſe fateri peccatricē. ⁊ ꝙ ho
ſtis āntiquus hūc fidelē nequit deijce
re a ſtatu rectitudinis. nec tioris pu/
ſillanimitate nec laudibꝰ hūanis. Id/
circo aggreditur t̄tiā tētationē que ē
negocium ꝑambulātium in tenebris.
dicens. Et ſi viribꝰ ꝓprijs deijcere ne
queo: forte decipeꝛe poſſum alicuꝰ ꝑdi
toris īgenio. Quis putas erit ꝑditor?
plane cupiditas aut ābitio radix ini/
quitatis: ſbtile malū: ſecretum virus:
peſtis occulta: doli artifex: mater hy/
pocriſis: liuoris pater: vitioꝝ origo:
crimīnū fomes: virtutū erugo. tinea
ſanctitatis: excecatrix cordiuꝫ: ex re/
medijs morbos creans: generans ex
medicina languorē. Ipa ei ecc̄iaſtice
dignitatis officio in turpem queſtū ⁊
tenebrarū negocia trāſire facit. nec in
his animaꝝ ſalus. ſed diuitiarū luxus
queriť. ꝓpter hoc radūt coronas: ꝓpť
hoc frequētāt ecc̄ias: miſſas celebrāt.
pſalmos decantāt: ꝓ epiſcopatibꝰ ar
chidiaconatibꝰ ⁊ dignitatibus impu/
denter decertatur hodie. vt eccleſiarū
redditus in ſuperfluitatis et vanita
tis vſu diſſipenť. q̄ntos hoc negociū
ꝑābulās in tenebris trudi fecit ī tene
bras exteriores. Quid vo hūc vermē
fouet aliō q̄ꝫ mētis aliēatio ⁊ obliuio
veritatis? H negociū tenebrarū vitas
arguit dicens. Quid ꝓdeſt hoī ſi to/
tum mundum lucreť: ſe āt ꝑdat ⁊ de/
trimētū faciat ſui? Et ideꝫ Potētes:
ait: potenter tormēta patienť. Hoc ī/
q̄ꝫ veritas ſedula ſuggeſtione reducit
in menteꝫ. q̄ꝫ ſit in ambitu friuola cō
ſolatio: graue iudicium: vſus breuis:
⁊ finis ignotus. Quid poſt hec ſuꝑeſt.
niſi vt iam reueletur homo peccati:
filius ꝑditiōis: antichr̄s. demoniū nō
modo diurnum ſed meridianū. quod

nõ ſolum trãſfigurat̃ ĩ ãgelũ lucis:ſʒ
extollit̃ ſupra omne q̃d dicitur deus
aut colitur Hic plane grauiſſim⁹ erit
incurſus:ſed ab h̃ eccłam electoꝝ ve/
ritas liberabit. ꝓpter eos breuiãs di/
es.ꝛ demoniũ meridianũ deſtruens
illuſtratiõe aduẽtus ſui Caſſ. Supra
has oẽs diffinitiones rerũ q̃d eũdẽ
ter oſtendit̃ ꝙ nihil hoꝝ intueri poſ
ſumus qñ dño ꝓtegẽte ſaluamur Se
quit̃ Hu. Cadẽt a latẽ tuo ex eo
eĩ numero chrianoꝝ q̃ ſperãt in ſalu
tari ſunt ꝑfecti ꝛ impfecti. De ꝑfectis
dicit dñs Mat.xix. Uos q̃ reliquiſtis
oĩa et ſecuti eſtis me:ſedebitis ſup ſe
des iudicãtes.xij.tribus iſrael. Et hi
dicunt̃ latus dñi ſaluatoris:tꝙ̃ ſeſſu
ri ĩ iudicio ad latus ei⁹: ſicut cardina
les dicunt̃ latus domĩ pape. vñ dicit
ſe mittere aliquẽ de latere ſuo Et q̃ni
aĩn de illis eſtimãtur eẽ.ſ.de numero
ꝑfectoꝝ:multi ſe illud cõſequi credũt
et p̃ſumũt ꝙ mũne ꝓmerent̃ Ideo di
citur Caſſ. Cadẽt a latẽ tuo .i.
p̃uabunt̃ illa beatitudine qua ſe ſpe
rabãt ſeſſuros tecũ.q̃ ſibi ſup̃ merita
ſua talia pollicent̃ Et qm̃ rari ſt̃ q̃ ta
lẽ ac tãtam ſpẽ noſcunt̃ habere mil
le a latere eius aſſerit eẽ caſuros ab
illa.ſ.ſuũitate iudicatiõis Et ꝙ mul
ti in ſeculari vita ꝯſtituti putãt ſe ad
dexterã dei collocãdos. Ideo ſb̃dit
ꝛ decẽ milia ſupple cadẽt etiã a de/
xteris tuis qm̃ ꝛ ipi falſa opiõne cõ
ceperãt:q̃d ĩ ſuis meritis ñ habebãt.
Hec ãt ſñia ſpũaliter illos verberat:
q̃ aliq̃ bono ꝓſpitatis inflãtur ꝛ ſan/
ctos ſe putãt eẽ cũ nõ ſint Mille ãt ꝛ
decez milia finitũ numerũ ꝓ infinito
ponit Nõ eĩ poſſũt a latere dñi vel a
dexteris ei⁹ cadere q̃ iã in beatoꝝ nu
mero p̃deſtinati eẽ dinoſcunt̃ Sʒ de
illis dictũ ẽ q̃ ſe ſeſſuros ꝛ ad ei⁹ dexte
rã ſtaturos eẽ p̃ſumũt: de q̃b⁹ adhuc
ſubdit̃ ad te ãt nõ appropinq̃bit h̃

ẽ q̃libʒ ex ipis qui ſibi regnũ dei fal/
laciter pollicent̃ Qui reuera longe e/
rũt a domĩo.qm̃ dũ ſpem hñt in meri
tis ſuis ad ſatiſfactionis remedia nõ
recurrũt Ueritamẽ. ſʒ credãt ſe te/
cũ ſeſſuros ꝛ venire ad dexterã Ocu
lis tuis eoꝝ merita conſiderabis
Juſticia eĩ diuina cõſiderãtur hoĩes
q̃ ſunt ad dexterã collocãdi Sequit̃
ꝛ retributionẽ peccatoꝝ videbis .i.
videri facias illoꝝ retributionem qñ
dicet̃ eis Ite maledicti in ignem eter
nũ. Onſo caſu maloꝝ:conſequent̃ oñt
ꝙ ſecuri erunt boni Et loquit̃ ꝓphe/
ta in ꝑſona fideliũ ad chr̃m:di. Qm̃
tu es domĩe ſpes mea altiſſimũ poſu
iſti refugiũ tuũ Aug.i.ideo reſurre
xiſti et ad celum aſcẽdiſti: vt q̃ p̃ceſſi
ſti illuc me ſecutuꝝ ſperẽ Hu. Nõ
accedat ad te malũ .ſ.pene q̃ pc̃m̃ ñ
habuiſti ꝛ flagellũ .ſ.mortis ñ ap
ꝓpinquabit tabernaculo tuo .i. cor
pori tuo ĩ quo diuinitas tua hitat: ꝙ
chr̃s reſurgens ex mortuis iã nõ mo
ritur:mors illi vltra nõ dominabitur
Bern. Ad h̃ enĩ refugiũ dñm chꝛz
in omĩ tribulatiõe:in omĩ tẽtatiõe.ꝛ
neceſſitate fr̃es recurrere debem⁹.vt
bi patẽt foramina apta ꝛ viſcera miẽ
dei noſtri: vbi nõ accedit tẽtatoꝛ.ꝑſe
cutoꝛ nõ aſcendit:nec peſſim⁹ accuſa
toꝛ fr̃m ſathanas attingit Felix plãe
ſpes noſtra ꝛ refugiũ ſecurũ. vbi nec
culpa nec pena nec flagellũ aliq̃d ap/
propinquare poſſit in aĩab⁹ ꝛ corꝑib⁹.
ꝛ ad glorioſã reſurrectionẽ illic trãſ
ferendis Nec mirũ:ſi flagelluʒ nõ ap
ꝓpiquabit tibi Qm̃ ãgelis ſuis mã
dauit de te vt cuſtodiant te ĩ omnib⁹
vijs tuis Caſſ. In iſto v̈ſu ꝛ ſeq̃nti
v̈ba ſũt que diabolus dño chr̃o de e/
ius diuinitate dubitãs cũ eũ tẽtare p̃
ſumpſiſſet:obiecit:ſicut ſcp̃tũ ẽ Mat.
.iiij.quia angelis ſuis mãdauit de te.
Col. Sʒ beat⁹ Hieronym⁹ et Beda

dicunt ſuper eundem locum euãgelij
ꝙ diabolus male iterp̃tatur ſcriptu-
ras. Nam hec ꝓphetia non ē de chr̃o
ꝙ non indiget cuſtodia angelorum. ſʒ
ē de quolibet viro ſancto: qui cuſto-
die angelorꝫ deputatur. ſ[m] illud ad he
bre. i. Oēs ſunt adminiſtratorij ſpũs
in miniſteriũ miſſi: ꝓpter eos qui he-
reditatē capiunt ſalutis. Quid mãdauit
dñs. vt cuſtodiãt: videlʒ: virũ iuſtũ: i
omnibus vijs tuis. Bern: In quibꝰ
vijs? In illis quibus: declinas a ma-
lo: quibus fugis aventura ira. Multe
ſunt vie. Eſt via hoĩm: demonũ: et an
gelorꝫ. Via hoĩm ē neceſſitas et cupi
ditas. Et longe melius ē in neceſſita
te gradi q̃ʒ in cupiditate. de his ē di-
ctũ. Contritio et infelicitas in vijs e-
orꝫ. In neceſſitate contritio: ⁊ infelici
tas in cupiditate. Neceſſitas quidem
ex infirmitate carnis: cupiditas ex ie-
dia et obliuione cordis ꝓcedit. Pro-
pterea terrenis inhiat: ⁊ celeſtia non
meditatur. Via demonũ ē p̃ſumptio
⁊ obſtinatio: ad quã itur q̃ttuor gra
dibus. Primus ē diſſimulatio ꝓprie i
firmitatis: cuʒ ſe eſtimat homo aliq̃d
eſſe: cuʒ nihil ſit. Secundus ē ignorã
tia ſui. videlʒ quando non vult ſcire
peccata ſua. Tertius ē excuſatio pec
catorum. Quartus ē contẽptus peni
tendi vnde naſcitur obſtinatio. Qui
ſic in omnibus vijs ſuis adheret di
abolo: manifeſte factus ē vnus ſpũs
cum ipo. Vie angelorũ ſunt quãdo
aſcendunt per contemplationem ad
deũ: ⁊ deſcendũt ꝑ compaſſionẽ ad ꝓ
ximũ. vt cuſtodiãt te ne tẽteris ſup̃
id quod ferre potes. In manibꝰ por
tabunt te. i. ſuo miniſterio dirigen
te in peregrinatione huiꝰ vite. ne for
te offendas ad lapidē pedem tuum.
Ego intelligo illum lapidē offenſio
nis dominũ chr̃m. In hunc lapidē of
fēdit qui murmurat ⁊ blaſphemat ad
uerſus deũ in aduerſitatibus ⁊ mole
ſtijs huius ſeculi vel vite. Porro pes
tuus eſt affectio aĩe. quã in manibus
portãt ãgeli ne deſiderio ꝑuerſo chri
ſtꝰ aliquãdo offendatur. Sequitur. Die.
Quod diabolus de ſe dictũ tacuit: vi
delʒ. Super aſpidē et baſiliſcum am
bulabis. et conculcabis leonē et dra-
conē. Caſſ. Oĩa iſta noĩa congruẽter
diabolo aptantur. Aſpis ē dum occulte
tẽtat. baſiliſcus: dum palã venena diſ
ſeminat. Leo dum ꝑſequitur ĩnocentes.
Draco cũ negligentes impia voraci
tate deglutit. Sʒ has oẽs diaboli ma
licias chr̃s ĩ ſuo aduẽtu ꝓſtrauit. Cõ
ſequenter deus pater beatum virum
qui habitat ĩ adiutorio altiſſimi libe
raturꝫ ſe a malis ſeculi iſtius cõpro
mittit dicẽs. Qm̃ in me ſperabit libe
rabo eum. Bern. Hoc totum hoĩs
meritũ ē ſi totam ſpem ſuã ponit in
eo. qui totũ hominẽ ſaluũ fecit. Caſſ.
Protegã eum. vt protectꝰ a me ab omi
bus inſidijs diaboli reddatur alienus.
Qm̃ cognouit nomen meum. Bern.
Nõ nouit nomē eius qui illud aſſu-
mit in vanum. qui dicit: dñe dñe. ⁊ nõ
facit que dicit ipe. Ipe non nouit no
men eius: qui euʒ nec honorat vt pa
trem. nec timet vt dominuʒ. Non no
uit nomē eius: qui ad vanitates ⁊ in
ſanias falſas ſeculi cõuertitur. Et ꝙ
fructus noticie nomĩs eius ē clamor
orõis. Ideo ſubiũgit. Clamauit ad
me. cũ deuotione cordis orãdo. Vel
ꝙ fructꝰ clamoris ē exauditio ſaluato
ris: ſanctis clamoribꝰ adeſt exauditio
ſaluationis. Idcirco addit. ⁊ ego ex
audiam eũ. Merito nõ exauditur qui
clamare diſſimulat: aut oĩno nõ poſtu
las. aut tepide poſtulas ⁊ remiſſe. In
auribus dei deſiderium vehemẽs: eſt
clamor magnus. Sic et tepida deuo-
tio: ē in auribus eius vox ſũmiſſa. In
quo exaudies domine. vel in quibꝰ?

cum ipo ſū in tribulatione .i. in pre
ſenti vita vt eū confortē. Ait enī do
minus fidelibus ſuis In mūdo pſſu
rā habebitis Et ait apoſto. Oēs qui
pie volūt viuere ī chro: pſecutionem
patiunt. ab his ait Eripiā eū nō tn̄
q̄diu viuit in hoc mūdo: q liberatio
plena et perfecta āte diē ſepulture eſ
ſe nō poterit. Eripiam ḡ eū ī morte
carnis. qn̄ nihil vltra q̄d vel corpi vl
aīe faciat mūd' hēbit. Et ipo erepto
poſtea ī reſurrectiōe generali glori
ficabo eū. qn̄ ſurget in gloria Caſſ.
Et in illa beatitudie collocabit. vbi
iā locū tribulatio non hz. In illa aūt
erit eternitas vite ⁊ apta dei viſio. Vn̄
ſbiūgit Lōgitudine dieꝝ replebo eū
.i. hoc ē in eternum viuet. Et ſbdit to
tius premij finē Et oſtendā illi ſalu/
tare meū .i. ieſū chrm̄: vt in eternū
iam videat in quē credidit Col. Quā
diu mortali corpe circundamur non
deſinit hoſtis ātiqu' nobis laq̄os pec
cati prenderotā p cogitatōes cordis
⁊ deſideria carnis: q̄z p hoīes tā pxi
mos q̄ alienos. Nemo ergo fallat ſe.
neq̄ de ſui cordis puritate ſeu bo/
nis opibus confidat: vt putet ſe nul
lis tētationū ſubiacere piculis. cū p/
uigil ille tētator acriorib' īſidijs pul
ſet quos plus viderit a peccatis abſti
nere. Tētat' ē domin' ieſus: vt nos
doceret diaboli tentatiōes ſuperare.
⁊ tentatori reſpondere Nō ei triſtes
eſſe debem' ſi tentati: ſed ſi ſupati fue
rimus Vide quid dicat apo. Iacob'
Omne gaudium exiſtimate frēs mei
cum in tētationes varias incideritis.
ſcientes q tribulatio patiētiā opat.
patiētia āt op' pfectū hz Et q aſta/
turi erimus āte illud terribile tribu/
nal iudicis: a cui' latere mille cadent
⁊ decem milia a dextris ei'. deleam'
de mente nr̄a cogitationes vanitatis
q̄s diabol' nob inſcribit: vt labor nr̄
nō ſit inanis corā deo Meditemur ↄ
tinētiā: ſobrietatē: hūilitatē atq̄ iuſti
tiam. et eadē mētibus noſtris inſcri/
bamus. ne cū cadētib' a dexteris dei
cōputemur Nequaq̄ ḡ taceamus o/
cioſi: ne laqueo venātium capiamur.
ꝓpterea eni deus tribulatiōes nobis
irruere pmittit: vt ad ipm vigilātius
confugiamus ⁊ nos efficiat puriores
Vt igit hic probatiores et in futuro
clariores eē mereamur. ſuſcipiam' eq̄
anīo q̄cq̄d illi fuerit gratū. grās agē
tes ei. qui nos dignat a laq̄is inimici
⁊ a vbo aſpo liberare. ieſu chro q eſt
benedictus in ſecula ſeculorū Amen

Bonū eſt con/

fiteri domio ⁊ pſallere no.
Titulus Pſalmus cātici
ī die ſabbati Hu. In pcedēti ps egit
ꝓpheta d victoria tētationū Sz q vi
ctoriā tētationū ſequit req̄es mētis.
Ido in hoc ps et in hoc titulo agit
de requie vel q̄ete mētis que p ſabba
tū ſignat In illo ſabbo dn̄s req̄euit
ab oī ope q̄d patrarat. in q̄ iudei etiā
ceſſabāt ab oī ope ſeruili. p q̄d etiam
repſētat ſabbatuz eternitatis in q̄ ab
oī pena ⁊ miſeria eternaliter quieſce
m' Eſt ḡ ſēſus tituli Pſalm' iſte per
quē notat ſpūalis opatio ē cātica: per
quē notat exultatio mētis Caſ. Ipe
ei cantat ī pſalmo. q oēm vitā ſuā in
grāꝝ actiōe conſtituit: ⁊ h in die ſab/
bati Hu. .i. in die feſto ⁊ ī q̄ete mētis.
ꝓ eterna req̄e obtinēda Intētio h'
pſalmi ē monere vt hic libent labore
m' ꝓ eternis beneficijs agentes ſab/
bati mētis Glo. Et q ꝓpter ſeculū
futuꝝ chriani ſumus. Ideo quocūq̄
modo habeāt ſe pñtia bona grati ſi/
mus. dn̄m tam in proſperis q̄ in ad/
uerſis laudātes ⁊ cum ꝓpha dicētes
Bonū ē confiteri dn̄o Caſſ. Con
fitemur aūt (ſic ſepe dictū ē) du